

เหตุการณ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นจริงเป็นแค่จินตนาการของผู้แต่ง ภาพและบุคคลในเรื่องไม่เกี่ยวกับคนจริงๆหรือสถานที่จริง ตัวละครในเรื่องก็เป็นชื่อสมมุติ ไม่ได้พาดพิงถึงใคร ใดๆทั้งสิ้น

มิวสิกกับภารกิจในป่าอาถรรพ์

ตอนที่ 1: การว่าจ้างจากเงามืด

มิวสิก เดินอยู่ในเงามืดของตัวเมืองด้วยออราที่ชวนสะกด หญิงสาวผู้สืบทอดวิชาจากอาจารย์คง ไบหน้าคมสวยราวกับถูกแกะสลัก ผสานกับเรือนร่างที่โค้งเว้าชวนฝัน เส้นห่อของเธอดีออกมาด้วยทุกอย่างก้าว ดวงตาคู่โตซ่อนความลึกซึ้ง และรอยยิ้มบางๆ ที่เหมือนเชิญชวนแต่ก็เย็นชา เธอสะพายย่ามสีขาวที่ซ่อนเครื่องมือลับของหมอผีไว้ ทุกคนที่พบเธอต่างรู้สึกถึงพลังบางอย่างที่ไม่อาจเข้าใจ

ครั้งนี้ มิวสิกได้รับการติดต่อจากบุคคลมีอำนาจในเมืองมหาเศรษฐีชื่อนายธนา ผู้ครอบครองธุรกิจขนาดใหญ่

มิวสิกก้าวเข้าสู่ห้องรับแขกสุดหรูของคฤหาสน์ทันสมัยที่ตั้งตระหง่านกลางตัวเมือง ผับหินอ่อนขัดเงาสะท้อนแสงไฟคริสตัลจากโคมระย้าขนาดใหญ่ กลิ่นน้ำหอมแพง ฟุ้งกระจายในอากาศ เธอสะพายย่ามสีขาวที่ดูเรียบง่ายแต่แฝงความลึกซึ้ง ผสมกลิ่นสีด่าปลิวไหวเบาๆ ขณะที่เธอมองไปรอบๆ ด้วยดวงตาคู่โตที่ซ่อนความเฉียบคม

ที่ปลายห้อง นายธนา มหาเศรษฐีผู้ทรงอิทธิพลในวงการอสังหาริมทรัพย์ นั่งเก้าอี้หนังหรู รูปกายกำยำในชุดสูทสีเข้ม เขามองมิวสิกด้วยสายตาที่ผสมความคาดหวังและความกังวล ด้านข้าง น้องมัน ลูกสาวเพียงคนเดียวของเขา นอนบนโซฟาหวัดด้วยไบหน้าซีดเซียว ร่างกายสันเทาด้วยอาการป่วยประหลาด เธอครางเบาๆ ราวกับถูกครอบงำด้วยบางสิ่ง

“มิวสิก” เสียงทุ้มของนายธนาดังขึ้น “ข้าตามหาเจ้ามานาน หมอคนไหนก็รักษาลูกสาวข้าไม่ได้ เธอคลุ้มคลั่งบ้าง กริตร้องบ้าง เหมือนมีอะไรสิงสู่ ข้าได้ยินมาว่าเจ้าเป็นหมอผีที่เก่งกาจ ช่วยข้าได้ไหม” เขาวางเช็คเงินสดวงเงินมหาศาลลงบนโต๊ะ แสงสะท้อนจากตัวเลขบนกระดาษทำให้ห้องดูมีพลังมากขึ้น

มิวสิกยิ้มบางๆ มองเช็คก่อนเหลือบไปที่น้องมัน “ข้าจะช่วยได้ แต่ป่าที่ต้องไป... มันไม่ธรรมดา มีตำนานว่าพญานาคปกป้องสมบัติอยู่ ข้าไม่สามารถไปคนเดียวได้ ต้องมีคนรู้ทางและช่วยเหลือ” เธอพูดด้วยน้ำเสียงนิ่งเย็น แต่แฝงความจริงจัง

นายธนาคิดสักครู่ก่อนพยักหน้า “ได้ ข้าจะให้ ‘ตัม’ ผู้นำป่าที่เคยสำรวจพื้นที่นั้น และ ‘โจ’ ผู้ช่วยของข้าไปกับเจ้า ตัม แข็งแกร่งและรู้ทาง โจจะดูแลความปลอดภัย” เขาชี้ไปที่ชายหนุ่มสองคนที่ยืนอ้อมมห้อง ตัม ร่างสูงใหญ่ ผิวคล้ำ ใส่เสื้อกล้ามโครว์กล้าม เนื้อแน่น โจ สูงโปร่ง หน้าตาดีในชุดล่าลง มองมิวสิดด้วยความสนใจที่ซ่อนไม่มิด มิวสิดพยักหน้าเบาๆ “ดี เราเริ่มพรุ่งนี้ ข้าต้องการรากไม้ศักดิ์สิทธิ์จากป่านั้น มันจะช่วยชำระค่าสาปและรักษาเธอ” เธอมองน้องมันอีกครั้งก่อนเก็บเชือกและเดินออกจากห้อง ปล่อยให้สายตาของตัมและโจติดตามร่างงามของเธอไป

การเดินทางสู่ป่าลึก

เช้าวันรุ่งขึ้น รถตุ๊กของนายธนาขับพามิวสิด ตัม และโจออกจากตัวเมือง ผ่านท้องถนนที่คึกคักสู่ชานเมือง หลังจากหลายชั่วโมง รถหยุดลงที่เชิงเขาแห่งหนึ่ง ป่าที่ยื่นออกมาดูเหมือนกำแพงเขียวทึบ หมอกหนาลอยปกคลุมยอดไม้ กลิ่นดินเปียกผสมกับความชื้นดีชื่นจมูก เสียงนกแปลกๆ ดังก้องเป็นจังหวะลึกลับ

“ถึงแล้วครับ” ตัมลงจากรถ มองป่าด้วยความสนใจ “ผมเคยเข้าไปแค่ขอบป่า ด้านในอันตรายมาก มีทั้งสัตว์ป่าและตำนานที่คนเล่าต่อกัน” เขาหันไปมองมิวสิด โจแบกเป้ขึ้นไหล่ “ผมพร้อมครับ แต่ระวังตัวหน่อยนะครับป่าแบบนี้ไม่ธรรมดา” เขายิ้มให้มิวสิดเล็กน้อย ดวงตาของเขาจ้องไปที่เรือนร่างของเธอที่เคลื่อนไหวอย่างสง่างาม มิวสิดมองป่าด้วยความสงบ “เราต้องเดินเท้าเข้าไป รากไม้อยู่ลึกกว่านี้” เธอสะพายย่ามสีขาวแน่นขึ้น ก่อนก้าวแรกสู่ความมืดมิดของป่าที่รอคอยอยู่เบื้องหน้า

ตอนที่ 2: ก้าวแรกสู่ป่ามืด

แสงแดดยามเช้าที่สาดส่องจากนอกป่าค่อยๆ จางหายไปทันทีที่ตัมนำทางมิวสิดและโจก้าวลึกเข้าไปในกำแพงเขียวทึบของป่าลึก ตัม ร่างสูงใหญ่ ผิวคล้ำ ผู้นำป่าที่ชำนาญเส้นทาง เดินนำหน้าด้วยความมั่นใจ มือกำมีดพร้าตัดกิ่งไม้ที่ขวางทาง อากาศเย็นชื้นเกาะตัวเป็นหยดน้ำตามใบไม้ที่ห้อยต่ำ หมอกหนาลอยต่ำเกือบถึงเข่า ลมพัดผ่านเบาๆ นำกลิ่นดินเปียกและใบไม้เน่ามาแตะจมูก เสียงใบไม้เสียดสีกันดังเป็นจังหวะซ้ำๆ รวากับมีบางสิ่งเคลื่อนไหวซ่อนตัวในเงามืดของต้นไม้สูงใหญ่ บางครั้ง

มีเสียงกรีดร้องแหลมจากนกป่าหรือสิ่งมีชีวิตที่มองไม่เห็นดังก้องสะท้อนไปทั่ว ทำให้ทั้งสามรู้สึกถึงสายตาที่จับจ้องจากความมืด

มิวสิกเดินตามหลังในชุดเสื้อเชิ้ตสีขาวและกางเกงขายาวสีขาวที่เรียบง่าย เธอสะพายย่ามสีขาว ดวงตาคุโตจับจ้องไปรอบๆ ด้วยความระมัดระวัง ร่างสูงโปร่งของเธอเริ่มเปียกชื้นจากหมอก เสื้อแขนเนื้อเผยทรวดทรงสะโพกโค้งงามและหน้าอกอวบอ้วนที่แต่งกระเพื่อม หัวนมสีน้ำตาลอ่อนสวยงามตั้งชั้นเล็กน้อยผ่านผ้าบาง โฉมเดินปิดท้ายเป็หนักๆ บนบ่าทำให้เหงื่อไหลซึม เขามองรอบๆ ด้วยความตึงเครียด แต่สายตากลับหลุดไปที่ตุดกลมกลิ้งของมิวสิกที่แต่งกระเพื่อมทุกอย่างก้าว หัวใจเต้นระทึกด้วยความหิวโหยที่ซ่อนไว้

“ระวังพื้นด้วยนะครับ มันนุ่มบางจุด” ต้มพูดด้วยน้ำเสียงหนักแน่น ขณะชี้ไปที่รอยเท้าบนดิน “ผมเคยเจอป่าประหลาดแบบนี้ ต้องเดินตามรอยเท้าที่ชัดเจนเท่านั้น” เขาหันไปมองมิวสิก “คุณตามผมมา อย่าเดินออกนอกเส้น” เขากลืนน้ำลายเมื่อสายตาเหลือบไปเห็นหน้าท้องขาๆของมิวสิกที่รอดออกมาจากชายเสื้อของเธอ

มิวสิกพยักหน้าเบาๆ “ฉันจะระวัง แต่ถ้ามีอะไรผิดปกติ ฉันจะจัดการเอง” เธอพูดด้วยน้ำเสียงเย็นชาแต่แฝงความอ่อนโยน มือแตะย่ามสีขาว ดวงตาสอดสาย ร่างเปียกเหงื่อโชวีส่วนโค้งชวนฝัน

โจเช็ดเหงื่อที่หน้าผาก “ป่าเงียบเกินไป ผมรู้สึกเหมือนมีอะไรตามหลัง” เขากล่าว สายตาคูคมจับจ้องสะโพกของมิวสิก หายใจร้อนผ่าวเมื่อเห็นตุดแต่งกระเพื่อมทั้งสามเดินต่อไปได้สักพัก จู่ๆ พื้นดินใต้เท้ามิวสิกเริ่มสั่นไหวแรงขึ้นราวแผ่นดินไหวเล็กๆ

“ถอย!” ต้มตะโกน แต่สายเกินไป พื้นดินแตกออกด้วยเสียงดังสนั่น กลิ่นเหม็นเน่าพวยพุ่งขึ้นเมื่อพืชกินคนขนาดมหึมาโผล่จากใต้ดิน ลำต้นสีเขียวเข้มปกคลุมด้วยหนวดยาวนับสิบที่ขยับไหวราวมีชีวิต เถาวัลย์หนาคลายแขนนับร้อยเคลื่อนไหวด้วยความหิวโหย ดอกไม้สีเขียวบนลำต้นเปิดกว้างเผยพื้นแหลมคมที่กรอบแครงราวพร้อมกลืนกินเหยื่อ เถาวัลย์พุ่งใส่มิวสิกด้วยความเร็วสะพรึง

“ระวัง!” ต้มร้อง แต่เถาวัลย์หนาพันรอบข้อมือ ข้อเท้า และเอวของมิวสิคทันที มันมัดเธอแน่นและยกให้ลอยขึ้นจากพื้น ร่างของเธอลอยในอากาศราวถูกแขวน แขนและขาถูกดึงกางออกกว้าง เสียงผ้าฉีกขาดดังก้องกังวานไปทั่วทั้งป่า เมื่อเสื้อเชิ้ตสีขาวถูกฉีกเป็นเสี้ยวๆ เผยหน้าอกอวบอิมที่โค้งน่อมอง ห้วนมนสีน้ำตาลอ่อนเด่นชัดบนผิวขาวเนียน และท้องแบนราบ กางเกงขาดวินถูกดึงลง เผยชุดชั้นในสีขาวบางที่เปียกชุ่มเหงื่อ หนาวเหน็บหยุ่น ผิวขรุขระเต็มไปด้วยหนามเล็กๆ เลื้อยเข้าไปใต้ชุดชั้นใน ฉีกมันขาดกระจุย เผยหีสีชมพูอ่อนที่เปียกเหงื่อและตุดกลมกลึงที่แดงกระเพื่อม

ร่างลอยคว่ำในอากาศทำให้หนาวเข้าถึงทุกส่วนได้อย่างดุเดือด

หนาวเส้นหนึ่ง หนาและหยาบคล้ายควมมนุษย์แต่ใหญ่โตเกินธรรมชาติ ผิวสีเขียวเข้มปกคลุมด้วยตุ่มแข็งและเส้นเลือดปูดโปน ปลายหนาวแตกเป็นแฉกเล็กๆ คล้ายหนวดปลาหมึก เลื้อยไปตามต้นขาขาวเนียน ร้อนฉ่ำรดไปที่ร่องซี่ง่าๆ กลิ่นหอมจากร่างเธอจุดไฟราคะในพีช มันพุ่งแทงเข้าไปในหีนับพลัน

“อ้ากก!” มิวสิคร้องลั่น หีนับแน่นถูกหนาวบีบรัดจนฉีกขาด เลือดซึมจากรอยแผลแฉกเล็กๆ ที่ปลายหนาวขยับตัวกัดภายใน กระตุ้นผนังหีนับน้ำเงียนไหลเยิ้ม หนาวแทงลึกถึงมดลูก ความร้อนแผ่ซ่าน เธอรู้สึกเจ็บปวดปนเสียวที่ไม่อาจต้านทาน หนาวขยับเข้าออกเร็วและแรงราวพายุ เสียงเนื้อกระทบดังแฉะๆ หนาวบิดเกลียวในหีนับ ต้องการฉีกทุกส่วน ผนังหีบอบบางถูกตุ่มแข็งเสียดสีจนเลือดไหลเป็นสาย หยดลงพื้นโคลนใต้ร่างที่ลอยอยู่เป็นแอ่งแดงฉ่ำผสมน้ำเงียนใสๆ

หนาวเส้นที่สอง หนากว่าและมีปุ่มหยาบรอบๆ คล้ายลูกบิดขรุขระ ผิวสีดำสนิทเงาวาวราวเคลือบน้ำมัน ปลายหนาวมีหนามแหลมเล็กๆ รอบวง เลื้อยมาจากด้านล่าง ตวัดไปที่ร่องตุด กลิ่นคาวเน่าจากพีชปนถูกพ่นใส่บนตัวของมิวสิค ก่อนที่ มันดันเข้าไปในรูตุดแน่นฉ่ำของมิวสิค

“อ้า... เจ็บ!” เธอร้อง ร่างสั่นสะท้าน ปุ่มหยาบและหนามแหลมเสียดสีผนังตุดจนเลือดไหลซึม หนาวแทงลึกซึ้งๆ แต่โหดร้ายราวฉีกทวาร กลิ่นคาวเลือดผสมกลิ่นดินคละคลุ้ง เธอรู้สึกถึงความร้อนที่แผ่จากตุดไปทั่วร่าง หนาวในหีนับและตุดกระแทกสลับจังหวะ หีนับถูกเย็ดเร็วและดุเดือดจนน้ำเงียนกระเซ็น ตุดถูกแทงลึกและข้ำจนเลือดไหลหยุด

“อ้า... อ้ากก... ไม่ไหว!” เธอคราง หายใจถี่ ร่างที่ลอยอยู่โค้งงอจากความเสียวและความเจ็บ เลือดและน้ำเงียนไหลเยิ้มตามต้นขา กลายเป็นแอ่งโคลนสีแดงเข้มใต้ร่างของมิวสิค

หมวดเส้นที่สาม บางและยาวคล้ายเส้น ผิวสีน้ำตาลเข้มเต็มไปด้วยตุ่มนูนและปากดูดเล็กๆ เลื้อยมาที่หน้าอกของมิวสิค มันวัดวัดรอบหัวนมสีน้ำตาลอ่อน ปากดูดเกาะแน่นและบีบแรงจนหัวนมบวมแดง

“อ้า!” เธอร้อง หัวนมที่เคยสวยงามเปลี่ยนเป็นแดงช้ำจากแรงดูด หมวดเส้นนี้พันรอบเต้านมทั้งสอง บีบแน่นราวรีดนม ตุ่มนูนเสียดสีผิวหนังจนเกิดรอยแดง เลือดซึมจากรอยดูดเล็กๆ เมื่อกสีเขี้ยวเข้มกลืนจนไหลย่อยจากปลายหมวด ไหลชุ่มตามร่องนมหยดลงพื้นเป็นสายบางๆ เสียงเมื่อกหยุดดังแห่มๆ ผสมกับเสียงครางของเธอ หมวดเส้นใหญ่ที่เย็ดหีบเร็วขึ้นจนร่างเธอสั่นสะเทือนในอากาศ เสียงเนื้อกระทบดังสนั่นป้า

หมวดเส้นที่สี่ ผิวหยาบกร้านเต็มไปด้วยเกล็ดแข็งคล้ายงู ปลายหมวดแตกเป็นสองแฉกยาว เลื้อยมาจากปากพีช มันวัดวัดไปที่ใบหน้าของมิวสิค ลิ้นสองแฉกเลียแก้มและชอกคอ ลมหายใจเน่าคาวจากพีชพุ่งใส่ผิว มันบังคับปากเธอให้อ้า ปลายแฉกทั้งสองชุ่มเมื่อกเค็มขมดันเข้าไปในปากพร้อมกัน

“อืมม!” เธอครางในลำคอ ลิ้นของเธอถูกแฉกวัดวัดสัมผัส มันเลื้อยลึกเข้าไปถึงคอหอย ขยับเข้าออกราวเย็ดปากเธออย่างเมามัน เมื่อกยื่นไหลลงคอ เธอสำลักจนน้ำตาไหล แต่หมวดไม่หยุด ดันลึกจนคอเธอปูดนูนจากภายใน หมวดในที่ ตูด ปาก และหน้าอกกระทบพร้อมกัน หึดอดแน่นจากความร้อนของหมวด ตูดบีบรัดจนเลือดไหลหยด ปากเต็มไปด้วยแฉกหยาบ หน้าอกแดงสะท้อนจากแรงบีบและดูด ร่างเธอที่ลอยอยู่ในอากาศสั่นสะท้านราวจะขาดใจ

เถาว์วัลย์จากพีชกินคนพันรอบคอแน่นขึ้น บีบจนรอยแดงลึกกลายเป็นรอยช้ำม่วง มันเลื้อยไปตามลำคอและคาง ปลายหมวดวัดวัดเลียใบหู กลืนเน่าคาวคละคลั่ง เถาว์วัลย์เส้นเล็กตีไปที่ต้นขาและสะโพกราวแส รอยฟกช้ำสีม่วงเข้มตัดกับผิวขาว เถาว์วัลย์บางเส้นเลื้อยไปตามร่องตูด บีบแน่นจนตูดแดงกระพือมในอากาศ เลือดซึมจากรอยบีบ

หมวดในที่บิดเกลียวรุนแรงขึ้น ปลายแฉกวัดวัดลึกถึงมดลูกจนท้องเธอป่องเล็กน้อย จากแรงดันและน้ำเงียนที่ระเบิดออก

“อ้าก... เจ็บ!” น้ำตาไหลพราก หีฉีกขาด เลือดไหลเป็นสายผสมน้ำเงียนใสๆ หยดลงพื้นดังแหะๆ

หมวดที่หน้าอกเพิ่มแรงดูดและบีบจนเต้านมแดงสะท้อนในอากาศ หัวนมบวมแดงฉ่ำเลือด เมื่อกสีเขี้ยวข่มไหลชุ่มหน้าอก ไหลผ่านร่องนมลงท้องแบนราบ หยดลงพื้นเป็นแอ่งเหนียวข้น หมวดทั้งสี่กระแทกต่อเนื่องนานหลายนาที เธอร้องครางไม่หยุด

“อ้า... เจ็บ... อ้าก!” หีและดูดตอดรัดแน่น ปากสำลักเมื่อก หน้าอกสั่นจากรอยบีบจนพืชปล่อยน้ำเข้าไปในร่างของมิวสิค น้ำอุ่นพุ่งลึกเข้าไปในหี ตูด และคอ หีตอดแน่นจากความร้อน เธอรู้สึกถึงความเสียวระเบิดจากทุกส่วน หมวดดึงออกจากหี ตูด และปากพร้อมกัน เสียงดัง “แผละ” เลือด น้ำเงียน และเมื่อกสีเขี้ยวข่มไหลทะลักจากหีและตูด บางส่วนกระเด็นจากปากเลอะหน้าและคาง ร่างเธอเปื้อนเลือดและเมื่อก กลิ่นฉุนคละคลุ้งทั่วป่า

ตัมและโจยืนตาค้าง มองร่างมิวสิคที่ลอยอยู่ในอากาศและถูกพืชทรมาน ผิวขาวเปื้อนเหงื่อ เลือด และเมื่อก หน้าอกบวมซ้ำ หัวนมแดงฉ่ำ หีและตูดฉีกขาด เลือดไหลเยิ้ม แววตาทั้งสองลุกโชนด้วยความตกตะลึงปนระอา

“ตัม! โจ! ช่วยฉันด้วย!” มิวสิคร้อง ดวงตาวอกแวก ร่างที่ถูกมัดลอยอยู่แทบขยับไม่ได้ ตัมตั้งสติ กระจอกไปพื้นเถาว์ลัย “ปล่อยเธอ!” เขาคำราม มิดตัดเถาว์ลัยขาดหลายเส้น แต่พืชตีกลับเกือบทำให้เขาล้ม โจวิ่งไปคว้ามิวสิค มือสัมผัสหน้าอกและสะโพกเปียกเลือด

“ผมจะช่วยคุณ!” เขาดึงเธอแน่น ร่างเปลือยแนบเขา ลมหายใจร้อนพัดหน้าเธอ ตัมพันต่อนื่องจนหมวดคลายออก เถาว์ลัยปล่อยมิวสิคร่วงลงพื้นพร้อมเลือดและเมื่อก มิวสิคครี๊ดร้อง “อ้าก!” ก่อนล้มลง

มิวสิคคว่ำลูกปะคำจากยาม ร่ายคาถา “ขับวิญญาณชั่ว!” ลูกปะคำส่องแสงวาบ แสงระเบิดออก หมวดและเถาว์ลัยหดกลับ พืชยุบเป็นกองดินเน่า ปล่อยกลิ่นคาวและควัน มิวสิคล้มนิ่ง หายใจหอบ ร่างเปียกเลือด เมื่อก และเหงื่อ หีและตูดบวมซ้ำ หน้าอกซ้ำ หัวนมแดงฉ่ำ “ขอบคุณ”

เธอพูดเสียงสั่น ดวงตาอ่อนล้าแต่แฝงความมุ่งมั่น ตัมหยิบเสื้อยืดสีขาวจากเบ้ให้เธอ เธอสวมซ้ำๆ เสื้อบางเฉียบปิดถึงหี แต่เผยตูดแดงและต้นขา ผ่าเปียกแนบเนื้อ โข่วหัวนมแดงซ้ำและส่วนโค้ง “เราต้องหาที่พักก่อนค่า” ตัมพูด สายตาทิวกระหาย โจมองร่างเธอ ดวงตาร้อนระอุ หายใจหนัก ทั้งสามเดินต่อ

ภาพมิวสิกที่ถูกทรมานฝังในใจต็มและโจ ทุกย่างก้าวของเธอเผยความเย้ายวนปน ความดิบที่ไม่อาจต้านทาน

ตอนที่ 3: ผุงเสื่อผีสิง

“เราต้องหาที่พักก่อนค่า” ตัมพูดด้วยน้ำเสียงหนักแน่น ดวงตาเต็มไปด้วยความหิว กระจายที่ซ่อนไม่อยู่ เขามองมิวสิกตั้งแต่หัวจรดเท้า กลิ่นน้ำลายขณะหยิบเสื่อยัดสี ขาวจากเบ้ มอบให้เธอด้วยมือสั้นเล็กน้อย มิวสิกรับเสื่อมาสวมซ้ำๆ เสื่อยัดบางเฉียบ ปิดถึงส่วนล่างสุดของทึ แต่เผยต้นขาเรียวขาวที่สั้นระริก ผ้าเปียกชุ่มจากเหงื่อและ เมื่อกเกาะติดร่างราวผิวหนังชั้นที่สอง โข่วหน้าอกเต่งตึงและหัวนมแดงซ้ำที่ต้งชั้น จากความหนาวและรอยจากหวดพีช

โจยื่นมองด้วยสายตาร้อนระอุ หายใจถี่เมื่อเห็นตุกลมแดงใต้ขอบเสื่อยัด มือสั้นขณะ ยื่นไปช่วยจัดเสื่อ ปลายนิ้วสัมผัสผิวเนียนที่ต้นขาและสะโพก ความร้อนจากผิวชั้น ของเธอจุดไฟในตัวเขา

ทั้งสามเคลื่อนไหวต่อไป ทั้งจากพีชกินคนไว้เบื้องหลัง มิวสิก ตัม และโจ ทะยานลึก เข้าไปในป่ามืดทมิฬ อากาศเย็นฉ่ำพัดผ่าน กลิ่นดินชื้นปนกลิ่นคาวโลหิตจากรอยแผล ของมิวสิคลอยล่อง ตัมกำวนำ มือกำมัดพรัแน่น มิวสิคตามหลัง ร่างโขกเหงื่อในเสื่อ ยัดเปียกแนบเนื้อ เสื่อสั้นเผยต้นขาขาวเนียนและตุกลมกลิ้งที่แดงเย้ายวน หน้าอก อวบตันผ้า หัวนมแดงระเรื่อต้งชั้น โจตามท้าย สายตาร้อนฉ่ำจับจ้องสะโพกโค้งงาม

“ร่างฉันยังระบมไปหมด” มิวสิคพูด เสียงนุ่มหวานแฝงความอ่อนล้า มือแตะยามขาว “มีอะไรช่วยได้ไหม?” เธอมองตัมและโจด้วยดวงตาคู่โต

ตัมหยุดเดิน หันมองเธอ “ผมมียาหม่องป่าอยู่” เขาควานในเป้ หยิบขวดเล็กๆ สีเขียว เข้มออกมา “ทาตรงแผล จะช่วยลดบวมและปวด” เขายื่นให้เธอ มือสั้นเมื่อสายตา หลุดไปที่หน้าอกที่แดงใต้ผ้าเปียก

โจก้าวเข้ามา “ผมมีสมุนไพรด้วย” เขาหยิบใบไม้สีเขียวเข้มจากกระเป๋า “บัดแล้วทา จะหยุดเลือดและฟื้นฟูพลัง” เขายื่นให้มิวสิค มือสัมผัสผิวเธอเบาๆ หายใจร้อนผ่าว มิวสิคนั่งลง บดสมุนไพรจากโจผสมยาหม่องจากต้มด้วยมือสั้น เธอท่ายาและสมุนไพรที่ขาและหน้าท้อง รอยแผลจากพิษเริ่มจางลงเล็กน้อย ความเจ็บทุเลา เธอถอนหายใจ “ดีขึ้นบ้างแล้ว ขอบคุณ” เธอลุกขึ้น ร่างยังสั่นแต่แข็งแรงขึ้น “ระวังตัวให้ดีนะ ฉันสัมผัสได้ถึงเงามืดร้าย” มิวสิคเอ่ย ดวงตาสอดสาย เสือเปียกโชว สะโพกอวบและหน้าท้องแบนราบ

ต้มพยักหน้า “เหมือนมีอะไรแอบตามมา” เขาหันมองหลัง เห็นเพียงเงามืด โจหายใจหนัก “ตะวันใกล้ลับขอบฟ้าแล้ว ต้องหาที่หลบให้ไว” เสียงดิ่งเครียด “คุณมิวสิค ผมจะปกป้องคุณเอง” แววดาลุกโชนด้วยความหิวโหย

ทันใดนั้น เสียงคำรามต่ำดุจดนตรีแห่งนรกดังก้อง เงาดำพุ่งจากพุ่มไม้หนาทึบ เป็นฝูง เสือร่างกำยำ ดวงตาแดงฉานราวถูกวิญญาณร้ายครอบงำ ขนหนานุ่มเปื้อนคราบเลือด เก่า กรงเล็บแหลมยาวสะท้อนแสงหมอก ฝ่าเท้ากระทบพื้นดินกลองตึก ความดุร้ายและไฟปรารถนาในแววมันลุกโชนเกินหยิ่งถึง

เสือตัวนำ ร่างใหญ่โตราวภูผา กระโจนใส่มิวสิคตั้ง พายุ กรงเล็บฉีกเสื้อยืดบางขาดกระจุย เสียงฝ่าฉีกกราว กระดาษ ร่างของเธอเปลือยเปล่าเผยออกมาทันที หน้าอกอวบเต่งสะท้านราวผลไม้สุกงอม หัวนมแดงระเรื่อตั้งชัน ผิวขาวเนียนระยิบระยับด้วยเหงื่อและรอยแดง

มันพุ่งทับเธอราวต้องการครอบครองทุกเสี้ยวผิว มิวสิคพยายามคลานหนี มือตะกุกดินขึ้น ร้องครวญ “ช่วยฉัน!” แต่เสือใช้กรงเล็บกดไหล่เธอลง ใบหน้าหวานหยาดเยิ้มจมลงในโคลนเย็นฉ่ำ ตูดกลมกลิ้งยกสูงเด่นดุจของขวัญล้ำค่า หีเปียกชุ่มเผยออกมาในท่าที่ชวนให้เลือดสูบฉีด

เสือคำรามลึกในลำคอ ดวงตาแดงฉานลุกโชนด้วยไฟ ราคะ ควยของมันผงาดขึ้นระหว่างขา ดันยาวใหญ่สีชมพูเข้มเคลือบด้วยเมือกเหนียวใสที่หยดย่อยเย้า ยวนราวน้ำผึ้งป่า มันจួយจิงหวะ ดันควยพุ่งเข้าไปในหี

ของมิวสิกฉบับพลัน ดันเนื้อร้อนฉ่ำร้อนหายเข้าไปครึ่งลำ หีบีดแน่นถูกบีบรัดจนแทบฉีกขาด

“อ้ากกกก!” มิวสิกกรีดร้อง เสียงหวานปนทรमानดังก้อง น้ำตาหยดรินผสมโคลน ควยของเสือใหญ่โตเกินหยิ่งถึง แค่ครึ่งลำก็แทบสลัดจจนเรารู้สึกเหมือนถูกฉีกทรวงใน หีบีดปลดปล่อยน้ำเงียนไหลเยิ้มราวสายน้ำ ร่ายยอมจำนนต่อความร้อนโดยไม่ตั้งใจ น้ำใส ๆ หล่อลื่นให้ควยลื่นไหล เสือกดสะโปกลงอีก ควยยาวใหญ่ทั้งลำจมหายเข้าไปในหีบีด ฉ่ำน้ำ เธอสิ้นสะท้าน ร้องคราง “อ้าา!” หายใจร้อนผ่าว หีบีดอรั้ดควยแน่นจนแทบขาดใจ เธออยากล้มลง แต่ควยเสื่อเสียบคาที่แน่นหนา ดุจลิ่มเหล็กตรึงร่างไว้

เสือกดไหลเธอแน่น ขยับสะโปกกระแทกควยเข้าออกในหีบีด ฉ่ำน้ำ แรงและดุร้ายราวพายุคลั่ง มันยื่นกรงเล็บข่วนแผ่นหลังเธอ เสือดซึมไหลหยดจากรอยแผลใหม่ เหมือนจะเตือนไม่ให้เธอขยับหนี และลื่นหยาบกร้านเสียวรอยแผลนั้น น้ำลายคาวจุนไหลเยิ้มตามผิวขาวเนียน มันเลื้อยลื่นจากหลังขึ้นต้นคอ ลมหายใจร้อนระอุพ่นใส่ผิวเนียนโคลน ลื่นตัวดลื้อซอกคอและใบหูซ้าๆ กลืนคาวจากปากมันคละคลั่งชวนใจสั่น

เสือดตัวนำขยับสะโปกเร็วขึ้น เย็ดที่เธอไม่หยุด เสียงเนื้อกระทบโคลนดังแจ๊ๆ หีบวมแดงจากแรงกระแทก ควยร้อนฉ่ำรูดเข้าออกจนน้ำเงียนไหลเยิ้มผสมเลือดบางๆ มันคำรามต่ำ กรงเล็บข่วนต้นขาเธอ เสือดไหลเป็นทางยาว มันก้มลงเลียแผลนั้น ลื่นหยาบเสียดสีผิวเนียนจนเธอสะดุ้ง

“อ้า... เจ็บ!” เธอคราง ร่างโค้งงอจากความเจ็บปนเสียว

เสือดตัวนำเย็ดที่เธอไม่หยุด เสียงเนื้อกระทบโคลนดังแจ๊ๆ หีบวมแดงจากแรงกระแทก ควยร้อนฉ่ำรูดเข้าออกจนน้ำเงียนไหลเยิ้มผสมเลือดบางๆ มันคำรามต่ำ กรงเล็บข่วนต้นขาเธอ เสือดไหลเป็นทางยาว มันก้มลงเลียแผลนั้น ลื่นหยาบเสียดสีผิวเนียนจนเธอสะดุ้ง

“อ้า... เจ็บ!” เธอคราง ร่างโค้งงอจากความเจ็บปนเสียว

เสือดตัวที่สอง ขนดำสนิทราวคำคืนไร้ดาว ฟุ้งเข้ามา ดวงตาแดงจันลูกโชน มันก้มหน้าลง ลื่นหยาบตัวดลื้อหีบวมแดงที่ฉ่ำน้ำรักจากเสือดตัวแรก มันเลียลึกเข้าไปในร่องหีบีด ปลายลื่นเสียดสีผิวบอบบาง น้ำลายเหนียวผสมน้ำเงียนไหลหยด แต่เสือดตัวนำคำรามขู่ ดันเสือดตัวที่สองออกด้วยกรงเล็บหนักแน่น มันครอบครองมิวสิกต่อเพียงตัวเดียว มันพลิกตัวเธอให้หงายขึ้น กรงเล็บกดหน้าอกอวบอิม หัวนมแดงระเรื่อถูกข่วนจนเลือดซึม มันก้มลงเลียหัวนม ลื่นหยาบตัวดลื้อหีบวมข้่า บีบและดูดแรงจนเธอร้อง

ลั่น “อ้าา!” หัวนมบวมแดงยิ่งขึ้นจากน้ำลายและแรงดูด หน้าอกแดงสะท้านทุกครั้งที่มีมันดูด

ควยของมันยังเสียบคาที่แน่น มันกระแทกต่อเนื่อง หึดอดรัดแน่นจนน้ำเงียนพุ่ง กระเซ็น มันยื่นลิ้นเลียหน้าท้องแบนราบ ลงไปถึงร่องหีที่ถูกเย็บ ลิ้นตวัดสัมผัสควยตัวเองที่ขยับเข้าออก เสียงครางของมิวสิคดังลั่น

“อ้า... ไม่ไหว!” ร่างสั่นสะท้านจากความเสียวที่ระเบิด มันเย็บที่เธอแรงขึ้นเรื่อยๆ กรงเล็บจิกต้นขาและสะโพก เลือดไหลเป็นสายบางๆ ผสมกับน้ำเงียนที่หยดลงโคลน มันขยับสะโพกกระแทกควยเข้าออกในที่ฉ่ำน้ำ ดุร้ายราวพายุคลั่ง เสียงเนื้อกระทบ โคลนดังแฉะๆ หีบวมแดงจากแรงกระแทก ควยร้อนฉ่ำรดเข้าออกไม่หยุด มันยื่นลิ้นหยาบเลียหน้าท้องแบนราบ ลงไปถึงร่องหี ลิ้นตวัดสัมผัสควยตัวเองที่ขยับเข้าออก กลืนควยจากปากมันคละคลุ้ง

เสื่อตัวที่สอง ขนดำสนิทราวค่าคืนไร้ดาว ยืนรออยู่ด้านข้าง ดวงตาแดงฉานลุกโชนด้วยความหิวโหย มันคำรามต่ำ ลิ้นหยาบยาวเลื้อยออกจากปาก แต่มันไม่กล้าแทรกเข้ามา เพราะเสื่อตัวนำครอบครองมิวสิคอย่างเต็มที่ มันจ้องร่างเปลือยของเธอที่แดงสะท้านใต้เสื่อตัวนำ ควยสีแดงเข้มของมันผงาดขึ้น ดันยาวเคลือบเมือกเหนียวใส หยดย้อยลงพื้นโคลน แต่มันรออย่างอดทน

เสื่อตัวนำเย็บที่เธอนานนับชั่วโมง หีฉ่ำน้ำถูกควยกระแทกจนแทบจึกขาด มันคำรามดังลั่น ปลดปล่อยน้ำร้อนฉ่ำราวลาวาเข้าไปในที่ เธอร้อง “อ้าา!” หึดอดแน่นจากความร้อนที่แผ่ซ่าน ร่างโค้งงอจากความเสียวที่ระเบิด มันกดสะโพกลงครั้งสุดท้าย ก่อนดึงควยออกช้าๆ เสียงดัง “แผละ” น้ำเงียนผสมน้ำร้อนไหลทะลักจากหี หยดเลอะต้นขาและโคลนใต้ร่าง มันถอยออกไป ยืนหลบด้วยความพึงพอใจ ดวงตาแดงฉานยังจ้องเธอด้วยไฟราคะที่ไม่มอดลง

มิวสิคล้มลง หายใจหอบ ร่างเปื้อนโคลนและน้ำรัก หีบวมแดงฉ่ำน้ำ “ช่วย... จัน...” เธอพูดเสียงสั่น ดวงตาคลอหยาดน้ำตา แต่ก่อนที่เธอจะได้พีก เสื่อตัวที่สองพุ่งเข้ามาทันที มันกระโจนทับร่างเธอที่ยังนอนหงายอยู่ กรงเล็บกดหน้าอกควบอ้ม หัวนมแดงระเรื่อถูกข่วนจนเลือดซึม มันก้มลงเลียหัวนม ลิ้นหยาบตวัดรอบหัวนมซ้ำ บีบและดูดแรงจนเธอร้อง “อ้าา!” หัวนมบวมแดงยิ่งขึ้นจากน้ำลายและแรงดูด หน้าอกแดงสะท้านทุกครั้งที่มีมันดูด

ควยของมันแตะร่องหูที่ยังฉ่ำน้ำจากเลือดตัวแรก มันดันควยพุ่งเข้าไปฉับพลัน “อ้าก ... ไม่ไหวแล้ว!” มิวสิคร้อง ร่างสั่น หึดอดแน่นจากความเจ็บและเสียว ดันยาวสีแดง เข้มร้อนฉ่ำรดลึกเข้าไปถึงมดลูก หีที่เพิ่งถูกทารุณจากเลือดตัวนำถูกยึดขยายอีกครั้ง เลือดซึมจากรอยฉีกขาดผสมน้ำเจียนเก่า มันขยับสะโพกกระแทกที่เธอแรงและเร็ว เสียงเนื้อกระทบดังสนั่น น้ำเจียนกระเซ็นเลอะท้องและโคลน มันก้มลงเลียหน้าอกต่อ ล้นหยาบดูดหัวนมทั้งสองข้างสลับไปมา หัวนมบวมแดงฉ่ำน้ำลาย หน้าอกแดงสะท้อน จากแรงดูดและการกระแทก

เลือดตัวที่สองเย็ดที่เธอต่อเนื่องนานเกือบครึ่งชั่วโมง มันคำรามต่ำ ฉีดน้ำร้อนเข้าไปใน หีอีกระลอก ร่างเธอสะดุ้ง หีบวมฉ่ำไหลเยิ้มด้วยเลือด น้ำเจียน และน้ำรักรจากเลือดทั้งสอง มันดึงควยออกช้าๆ น้ำร้อนผสมน้ำเจียนไหลทะลักเป็นแอ่งใต้ร่าง เธอนอนหอบ ร่างเปียกโคลนและน้ำลาย หีระบมจนแทบขยับไม่ได้

“ตัม! โจ! ช่วยฉันด้วย!” มิวสิคร้อง เสียงหวานแหบพร่า ดวงตาคลอหยาดน้ำตา ร่าง เปลือยของเธอสิ้นระทวยบนพื้นโคลน หน้าอกอวบอิมแดงกระเพื่อมจากลมหายใจที่ หัวนมแดงขำตั้งชันราวร้องขอความช่วยเหลือ

ตัมยืนอยู่ห่างออกไปไม่กี่ก้าว แต่ร่างสูงใหญ่ของเขาถูกล้อมด้วยเลือดอีกสามตัวที่ไหล มาจากเงามืด ขนของมันตั้งชัน ดวงตาแดงฉานจ้องเขาด้วยความดุร้าย เขากำมิดพรั่า แน่น มือสั่นจากความตึงเครียด “มิวสิค! ทนไว้ก่อน!” เขาตะโกนกลับ น้ำเสียงแตกพร่า เขาพยายามฝ่า แต่กรงเล็บของเลือดวัดใส่ เขากัดฟันถอยหลัง มองมิวสิคด้วยสายตา หวาดหวั่นปนโกรธ

โจอยู่ใกล้มิวสิคกว่า แต่เลือดตัวที่สองหันมาคำรามขู่เขา ดวงตาแดงฉานลุกโชน โจกำ ไม้เท้าที่หยิบมาจากพื้นแน่น มือเปียกเหงื่อ “ผมอยากช่วยคุณ!” เขาร้อง แต่เมื่อก้าว ไปข้างหน้า เลือดวัดกรงเล็บใส่ เขาระโดดถอยหลังเกือบล้ม ไม้เท้าปักลงโคลน เขามองมิวสิคด้วยความกลัวผสมปรารถนา

มิวสิคมองตัมและโจที่พยายามต่อสู้กับเลือด ดวงตาคลอหยาดน้ำตาเปลี่ยนเป็นแวว เด็ดเดี่ยว เธอกัดฟันแน่น รวบรวมพลังเหือกสุดท่ายจากสมุนไพรมะยาหม่องที่ทาไว้ ก่อนหน้านี้ ในฐานะหมอผี เธอรู้ดีว่าการต่อสู้ด้วยพลังกายเพียงอย่างเดียวอาจไม่พอ

เธอควานมือลงในย่ามขาวที่ตกอยู่ใกล้ๆ หยิบลูกปะคำไม้แห้งที่ซ่อนพลังอาคมออกมา เธอจ้องเลือดตัวนำที่เพิ่งถอยห่างไปยืนหอบข้างร่างเธอหลังจากปลดปล่อยน้ำรักร มันกำลังเลียกรงเล็บเปื้อนเลือดของตัวเอง จังหวะนี้คือโอกาส

มิวสิคสุดหายใจลึก กลั่นความเจ็บระบมจากที่และร่างกายที่ถูกทรมาน เธอร้ายคาถา ด้วยเสียงสั้นแต่หนักแน่น “ข้าขออัญเชิญพลังแห่งปามิด ด้วยเลือดและวิญญาณ ข้าไล่สิ่งชั่วร้าย!” ลูกปะคำในมือเธอส่องแสงวาบสีเขียวเข้ม พลังงานลึกลับแผ่ออกเป็นคลื่นบางๆ รอบตัวเธอ เสื้อตัวน่าสะอิด หันมามองด้วยดวงตาแดงฉานที่เริ่มพร่ามัว มันคำรามต่ำ แต่ร่างเริ่มสั่นราวถูกพลังล่องหนกดทับ

“ดัม! โจ! ตอนนี้!” เธอตะโกนสุดเสียง พลังคาถาของเธอไม่เพียงช่วยตัวเอง แต่ยังส่งผลถึงเสื้อที่ล้อมดัมและโจ คลื่นพลังนั้นทำให้เสื้อทั้งสามตัวที่ล้อมดัมชะงัก ขนตั้งชัน ราวสัมผัสได้ถึงภัยคุกคามลึกลับ มันถอยหลังหนึ่งก้าว เปิดช่องว่างให้ดัมเคลื่อนไหว ส่วนเสื้อตัวที่สองที่ชูโจก็หันไปมองมิวสิคด้วยความสับสน ลึนหยาบหยุดชะงักกลางอากาศ

ดัมฉวยโอกาสนั้น กระโจนไปข้างหน้าด้วยพลังทั้งหมดที่มี “ปล่อยเธอเดี๋ยวนี้!” เขาคำราม ฟันมิดพรวดลงที่คอเสื้อตัวหนึ่งที่ยังมีนั่งจากคาถา ใบมิดกรีดลึก เลือดสีแดงเข้มพุ่งกระเซ็น มันร้องโหยหวนลั่นลง เขาหันไปฟันเสื้ออีกตัวที่ขวางทาง ใบมิดตัดผ่านขาหน้า มันถอยห่างด้วยความเจ็บปวด “ทางโล่งแล้ว! ไป!” เขาตะโกน หายใจหอบ

โจพุ่งไปคว้ามิวสิคทันที ร่างเขาแนบชิดร่างเปลือยของเธอ “ผมจะช่วยคุณ!” เขาร้องมือลูบไล่ตุดกลมกลิ้งและแผ่นหลังเปียกโคลน ลมหายใจร้อนพัดหน้าเธอ เขากะชากแขนเธอให้ลุกขึ้น ร่างเธอสั่นสะท้าน แต่พลังจากคาถายังหลงเหลือ ช่วยให้เธอยืนตัวขึ้นได้ เธอตะโกน “น้ำตก! หันไปน้ำตก!” เสียงน้ำไหลเขียวดังชัดจากด้านขวา เธอรู้ว่านั่นคือทางรอดสุดท้าย

ทั้งสามวิ่งฝ่าพุ่มไม้หนาที่ยืนกึ่งก้นขวางทาง เสื้อตัวน่าที่เริ่มฟื้นจากคาถาคำรามไล่หลัง ลูกปะคำในมือมิวสิคยังส่องแสงริบหรี่ เธอกัดฟัน ร้ายคาถาอีกครั้ง “พลังลม ข้าไล่ศัตรู!” ลมกระโชกแรงพัดจากฝ่ามือเธอ ผลักเสื้อตัวน่าให้ถอยห่างออกไปชั่วขณะ มันลั่นกลิ้งลงโคลน คำรามด้วยความโกรธ

ดัมวิ่งนำ ไข่มิดพรวดตัดกิ่งไม้ที่ขวางหน้า ใบไม้และโคลนกระเด็นเลอะร่างเขา โจอุ้มมิวสิคไว้แน่น ร่างเปลือยของเธอแนบอกเขา ตูดเต่งกระเพื่อมทุกอย่างก้าว หน้าอกฤดูไถแขนเขา เขากลื่นน้ำลาย แต่ไฟก็สที่การหนี มิวสิคสะดุดลั่นลงครั้งหนึ่ง เขาเธออ่อนแรงจากความทรมาน โจคว้าเอวเธอไว้ “ทนหน่อย!” เขาร้อง ดึงเธอขึ้น เสื้อตัวน่าที่ฟื้นตัวกระโจนตามมา กรงเล็บตัววัดเกือบถึงหลังโจ ดัมหันกลับมาเห็น เขาคำราม “ลงไป!” แล้วพุ่งเข้าใส่ ไข่มิดทะเลกระทกเสื้อเต็มแรง มันลั่นกลิ้งลงโคลน ดัมตะโกน “ไปต่อ!” ทั้งสามพุ่งถึงขอบน้ำตก น้ำเย็นฉ่ำไหลเขียว แสงจันทร์สะท้อนผิวน้ำระยิบระยับ

“กระโดด!” มิวสิคร้องสุดเสียง ทั้งสามกระโจนลงน้ำตกพร้อมกัน เสียงน้ำกระเซ็นดังสนั่น ร่างจมลงในน้ำเย็นจัด ความหนาวเย็นแผ่ซ่านผ่านผิว มิวสิครู้สึกน้ำชะล้างโคลนและน้ำรักรากร่าง เธอ้วยไหลพ้นน้ำ หายใจหอบ ร่างเปลือยเปียกชุ่ม หีและตุ๊ดบวมระบม หน้าอกสีน “รอดแล้ว...” เธอพูดเสียงสั้น ดวงตาเต็มไปด้วยความโล่งใจ ต้มและโจโล่งขึ้นมาข้างเธอ ต้มหอบหนัก มีดพร้ายังกำแน่น เขามองขอบผา เสื่อยืนคำรามอยู่ด้านบน แต่ไม่กล้าตามลงมา โจลอยตัวใกล้มิวสิค สายตาร้อนระอุจับจ้องร่างเปลือยที่ลอยอยู่ในน้ำ “คุณปลอดภัยแล้ว...” เขาพูดเสียงอ่อนล้า

มิวสิคพยักหน้า “ขอบคุณ... ที่ช่วยกัน” เธอพูด ลูกปะคำในมือดับแสงลง พลังหมดสิ้น เธอรู้ว่าน้ำตกช่วยป้องกันเธอ และคาถาของเธอซื้อเวลาให้ทั้งสามรอดมาได้

ตอนที่ 4: ไฟระคะในคืนมืด

น้ำตกเย็นฉ่ำกลืนร่างของมิวสิค ต้ม และโจลงไปในความมืด เสียงน้ำกระเซ็นดังสนั่น ก่อนที่ทั้งสามจะไหลพ้นผืนน้ำ หายใจหอบด้วยความโล่งใจ มิวสิคว่ายน้ำไปเกาะโขดหินข้างน้ำตก ร่างเปลือยเปียกชุ่มสันระริกจากความหนาว หีและตุ๊ดยังบวมระบมจากฝูงเสือ หน้าอกอวบอิมแดงกระเพื่อม หัวนมแดงขำตั้งชันเมื่อสัมผัสลมเย็น “รอดแล้ว...” เธอพูดเสียงสั้น ดวงตาคลอหยาดน้ำตา ต้มและโจว่ายน้ำตามมา ต้มกำมีดพร้าแน่น โจมองร่างมิวสิคด้วยสายตาร้อนระอุที่ไม่อาจซ่อนได้

“เราปลอดภัยชั่วคราว” ต้มพูด หายใจหนัก เขามองขึ้นไปที่ยอดผา เสือทั้งสองตัวยืนคำรามอยู่ด้านบน แต่ไม่กล้าตามลงมา “แต่เสื้อผ้าเปียกหมด ต้องจุดไฟและพักที่นี่” เขากล่าว สายตาหลุดไปที่หน้าอกมิวสิคที่เปียกน้ำ

ทั้งสามช่วยกันพยุงร่างขึ้นจากน้ำ ลงนั่งบนโขดหินเรียบใกล้ริมน้ำตก ต้มวางมีดลงเริ่มก่อกองไฟด้วยกิ่งไม้แห้งที่เก็บได้จากรอบๆ โจคว้าเป้ที่ยังเปียกแต่กันน้ำได้บางส่วน หยิบเต็นท์ผ้าใบขนาดเล็กออกมา “เราจะกางเต็นท์ตรงนี้เลย” เขาพูด เสียงหนักแน่น ทั้งสามช่วยกันกางเต็นท์หันที่บนพื้นหินเรียบใกล้กองไฟ ความอบอุ่นจากเปลวไฟเริ่มแผ่ออกมา

มิวสิคเผยร่างเปลือยเต็มตาหลังจากเสื้อผ้าถูกฉีกขาดไปตั้งแต่การโจมตีของเสือ นั่งลงใกล้กองไฟ หน้าอกอวบแดงสะท้อน ดูดกลมกลิ้งเปียกน้ำสะท้อนแสงไฟ เธอคว่ำขามขาวที่ยังคล่องไหล หยิบลูกปะคำไม้แห้งออกมา “ฉันจะร่ายมนต์คุ้มครองก่อน”

เธอพูด เสียงอ่อนล้าแต่หนักแน่น เธอสูดหายใจลึก ร่ายคาถาด้วยเสียงสั้น “ด้วยพลังแห่งป่า ข้าขอคุ้มครองที่พักนี้จากสิ่งชั่วร้าย!” ลูกปะคำสองแสงวาบสีเขียวเข้ม คลื่นพลังบางๆ แผ่ออกเป็นวงกลมรอบเต็นท์ เสียงน้ำตกผสมกับมนต์ของเธอสร้างความรู้สึกปลอดภัยชั่วคราว

มิวสิควางลูกปะคำลง หยิบสมุนไพรสีเขียวเข้มจากยาม บดด้วยมือสั้นผสมน้ำจากขวดไม้ที่เก็บจากน้ำตก “ต้องรักษาตัวก่อน” เธอพึมพำ ทาสมนไพรลงบนรอยแผลที่ขา หี และตุ่มที่บวมแดง “อ้า...” เธอครางเบาๆ เมื่อสมนไพรสัมผัสผิวซ่า กลิ่นหอมเย็นช่วยลดความเจ็บ เธอลูบสมนไพรลงหน้าอก หัวนมแดงระเรื่อสะดุ้งเมื่อถูกสัมผัส รอยแผลเริ่มจางลงเล็กน้อย

“ร่างคุณยังระบมอยู่” ตัมพูด หยิบยาหม่องป่าจากเป้ “ผมช่วยทำให้” เขาคลานเข้าไปใกล้ บีบยาหม่องลงฝ่ามือ ลูบเบาๆ ที่ต้นขาและสะโพกของมิวสิค มือหยาบกร้านถูยาถูร่องตุ่มและขอบหีที่บวมแดง “อ้า...” เธอคราง ร่างสะดุ้งจากความเจ็บปนเสียว เขาขยับมือขึ้น ลูบยาหม่องที่แผ่นหลังของเธอ ซึ่งเต็มไปด้วยรอยข่วนจากกรงเล็บเสือ

“หลังคุณด้วย” เขาพูด เสียงทุ้มต่ำ มือลูบไล้รอยแผลยาวจากไหล่ลงถึงเอว กลิ่นยาหม่องลอยคละคลุ้ง ความร้อนจากฝ่ามือเขาทำให้เธอตัวสั่น

โจเข้ามาใกล้ “ผมช่วยด้วย” เขาบดสมนไพรเพิ่ม โรอยผงลงบนหน้าอกมิวสิค มือหยาบกร้านลูบหัวนมซ่าและรอยข่วน “จะลดบวมเร็วขึ้น” เขาพูด สายตาจับจ้องหน้าอกที่แดง ทุกครั้งที่เขาลูบ เขาขยับไปด้านหลัง บีบสมนไพรลงฝ่ามือ ลูบไล้รอยแผลที่หลังของเธอต่อจากตัม “รอยพวกนี้ลึก ต้องทำให้ทั่ว” เขากระซิบบอกโจ ลมหายใจร้อนพัดชอกคอ ปลายนิ้วลากผ่านรอยข่วนซ่าๆ จนเธอสะดุ้ง

“อ้า... เบาๆ หน่อย” เธอร้อง กลิ่นสมนไพรผสมกลิ่นตัวของทั้งสองจุดไฟในตัวเธอ

ทั้งสามนั่งพักใกล้กองไฟชั่วคราว มิวสิคมองเต็นท์ที่กางไว้ “เราควรเข้าไปนอนกันได้แล้ว” เธอพูด เสียงอ่อนล้า “ข้างนอกอันตรายเกินไป” ตัมพยักหน้า “ใช่ เสียงในป่ายังดังอยู่” เขามองไปรอบๆ ความมืดที่ปกคลุมป่าทำให้รู้สึกถึงภัยที่ซ่อนอยู่ โจเก็บสมนไพรที่เหลือลงเป้ “เต็นท์แคบหน่อย แต่เราต้องอยู่ด้วยกัน” เขาพูด สายตาทลุมมองร่างเปลือยของมิวสิค

มิวสิคคลานเข้าเต็นท์ก่อน ร่างเปลือยแนบพื้นผ้าใบ กลิ่นสมนไพรจากตัวเธอคละคลุ้ง

ดั้มตามเข้าไป ถอดกางเกงในเปียกออก โยนไว้ข้างนอก ร่างกายเปียกเปลือยเปล่าเผย
ควยที่เริ่มแข็งตัว โจดตามมา ถอดกางเกงในออกเช่นกัน ควยยาวสีคล้ำผองาดขึ้น ทั้ง
สามนอนเบียดกันในเตียงแคบ มิวสิคอยู่ตรงกลาง ร่างเปลือยสัมผัสผิวร้อนของ
ดั้มและโจ

เริ่มแรกทั้งสามนอนนิ่ง แกล้งหลับตา แต่ความเจ็บในเตียงที่ถูกแทนที่ด้วยลมหายใจ
หนักหน่วง ดั้มขยับตัวเบาๆ มือหยาบกร้านลูบไล้ต้นขาเธอช้าๆ “คุณนอนไม่หลับใช่
ไหม...” เขากระซิบ ลมหายใจร้อนพัดชอกคอ เขาคลานขึ้นคร่อมเธอ มือลูบหน้าอก
อวบอึ้ม นิ้วบีบหัวนมซ้ำเบาๆ “อ้อ...” เธอครางในลำคอ ร่างสะดุ้ง โจดขยับตาม มือลูบ
สะโพกกลมกลิ้ง ปลายนิ้วลากผ่านร่องตุต “ผมก็นอนไม่หลับ” เขาพูด เสียงสั้น
ใบหน้าแนบใกล้ต้นขาเธอ ลมหายใจร้อนฉ่ำระเหยผิวเปียกเหงื่อ

ดั้มก้มลง เลียหัวนมของมิวสิค ลิ้นหยาบตวัดรอบหัวนมซ้ำๆ น้ำลายไหลเยิ้มลงหน้าอก
เขาดูดแรงขึ้น “อ้อ... เสียว...” เธอคราง ร่างโค้งงอ เขาขยับมือลง ลูบร่องหีบววมแดง
ปลายนิ้วเสียดสีซ้ำๆ จนน้ำเจียนซึมออกมา โจดเลื้อยไปด้านล่าง ลิ้นเลียต้นขาเธอ ขึ้น
มาถึงร่องตุต กลืนสุมไพรผสมกลิ่นตัวเธอทำให้เขาแทบคลั่ง เขาดันลิ้นเข้าไปในร่อง
ตุต

“อ้อกก...” มิวสิคร้อง หายใจถี่ ร่างสั่นจากความเสียวที่ระเบิดจากทั้งสอง
ทั้งสองแล้วโลมนานนับชั่วโมง ดั้มดูดหน้าอกสลับกับลูบที่ โจดเสียดูดและต้นขาขึ้นลง
ความร้อนในเตียงสูงขึ้นเรื่อยๆ จนมิวสิครู้สึกว่าร่างพร้อมระเบิด “ผมทนไม่ไหวแล้ว”
ดั้มพูด ควยผองาดใหญ่ยาว ดันแทงเข้าไปในหีฉับพลัน

“อ้อกก!” เธอกรีตร้อง หึดอดแน่นจากความเจ็บและเสียว เขากดไหลเธอแน่น กระแทก
ควยเข้าออกซ้ำๆ ก่อนเร่งจังหวะแรงและดุเดือด เสียงเนื้อกระทบดังแฉะๆ หีฉ่ำน้ำ
เจียนไหลเยิ้มลงฝ่าใบ เขาก้มลงเลียคอและหัวนมต่อ กลืนเหงื่อผสมยาหอมอง
คละคลั่ง

โจรอไม่ไหว “ผมด้วย” เขาขยับไปด้านหน้า จับหน้าเธอ บังคับปากให้อ้า ดันควยยาวสี
คล้ำเข้าไป “อึ้มม!” เธอครางในลำคอ ลิ้นสัมผัสควยร้อนฉ่ำ เขาเย็ดปากเธอซ้ำๆ
น้ำลายไหลเยิ้มตามคาง มือเขาลูบหน้าอก บีบหัวนมแรงขึ้น
“อ้อ...” เธอสำลัก แต่ร่างยอมจำนนต่อความเสียว ดั้มเย็ดหีต่อเนื่อง ควยร้อนฉ่ำรูดเข้า
ออกจนหีบววมแดงยิ่งขึ้น

ดั้มกระแทกหีเธอนานเกือบชั่วโมง ร่างเขาสิ้นสะท้าน ปลดปล่อยน้ำร้อนเข้าไปในหี

“อ้า!” มิวสิคร้อง หึดอดแน่นจากความร้อน เขาตั้งควยออกซ้าๆ เสียงดัง “แผละ” น้ำเจียนไหลทะลักลงฝ่าใบ หยดเลอะต้นขา โจจวยโอกาส ขยับลงมา ดันควยเข้าไปในหีที่ยังน้ำ

“อ้ากก... ไม่ไหวแล้ว!” เธอร้อง ร่างสั่น เขากดสะโพกเธอแน่น กระแทกควยแรงและลึก เสียงเนื้อกระทบดังสนั่น หีฉ่ำน้ำเจียนผสมน้ำรักจากตัม เขาก้มลงเลียหน้าอก ลิ้นตวัดห้วนมทั้งสองข้างสลับไปมา ห้วนมบวมแดงยิ่งขึ้น

โจเจียดหีเธอต่ออีกครึ่งชั่วโมง ร่างเขาสั่น ฉีดน้ำร้อนเข้าไปในหีอีกรอบ

“อ้า!” เธอกรีดร้อง หึดอดแน่นจนแทบขาดใจ เขาตั้งควยออก น้ำเจียนผสมน้ำรักไหลเยิ้มเป็นแอ่งบนฝ่าใบ ร่างเธอเปียกเหงื่อและน้ำลาย หีและตูดบวมระบมเต็มที่ ทั้งสามนอนหอบในเตียงแคบ ร่างเบียดชิดกัน มิวสิครู้สึกถึงความเจ็บและเสียวที่ระเบิดทั่วร่าง เธอหลับไปด้วยความอ่อนล้า

ตัมและโจมองร่างเปลือยของเธอด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความพึงพอใจและความหิวโหยที่ยังไม่มอดลง ร่างเปลือยของมิวสิคเปียกเหงื่อและน้ำรัก หีบวมแดงฉ่ำน้ำเจียนไหลเยิ้มลงฝ่าใบ หน้าอกอวบอัมสันไหวทุกครั้งเมื่อเธอหายใจ ห้วนมขำตั้งชันราวเชื้อเชิญ

ตัมกลืนน้ำลาย หายใจหนัก “ยังไม่พอ...” เขากะชิบ เสียงทุ้มต่ำเต็มไปด้วยไฟราคะ เขาขยับตัวขึ้นอีกครั้ง ร่างกำยำที่แข็งแกร่งจากการเดินป่าบ่อยๆ ยังเต็มไปด้วยพลัง เขาคลานคร่อมมิวสิคที่ยังหลับตาอยู่ มือหยาบกร้านลูบหน้าอกอวบ บีบห้วนมแรงขึ้น “ตื่นสิ...” เขาพูด ลิ้นเลียชอกคอเธอซ้าๆ กลืนเหงื่อผสมยาหม่องคละคลุ้ง มิวสิคสะดุ้งตื่น

“อ้า... อะไร...” เธอพูดเสียงสั่น ร่างอ่อนล้าแทบขยับไม่ไหว

โจขยับตาม “ผมก็ยังไม่หมดแรง” เขาพูด สายตาร้อนผ่าว เขาคลานไปด้านล่าง ลูบสะโพกกลมกลิ้ง ร่างแข็งแรงที่ผ่านการเดินป่ามานับครั้งไม่ถ้วนยังคงลุกโชน เขาก้มลงเลียร่องตูด ลิ้นหยาบตวัดลึกเข้าไป

“อ้ากก...” มิวสิคร้อง ร่างสะดุ้งจากความเสียวที่ระเบิดขึ้นอีกครั้ง โจเลียต่อ ปลายลิ้นเสียดสีผิวบอบบาง น้ำลายไหลเยิ้มผสมกลิ่นสมุนไพร

ตัมไม่รอช้า ควยใหญ่ยาวที่ยังแข็งฝังาดอยู่ ดันแทงเข้าไปในหีที่บวมแดงอีกครั้ง

“อ้ากก!” มิวสิคกรีดร้อง หึดอดแน่นจากความเจ็บ เขากดไหลเธอแน่น กระแทกควยเข้าออกแรงและลึก เสียงเนื้อกระทบดังแฉะๆ หีฉ่ำน้ำเจียนไหลเยิ้ม เขาก้มลงตูดห้วนม ลิ้นตวัดรอบห้วนมขำ บีบและตูดสลับไปมา

“อ้า... เสียว... ไม่ไหวแล้ว...” เธอคราง ร่างโค้งงอ เขาเย็ดหีเธอต่อเนื่อง ช้ำๆ แล้ว
เร่งจังหวะเร็วขึ้นเรื่อยๆ ร่างกายของเขาเต็มไปด้วยเหงื่อ แต่พลังยังไม่หมด

โจเลียยขึ้นมา “ถึงตาผมบ้าง” เขาตันตัมออกเบาๆ ตัมถอนควยออก น้ำเจียนหยดย่อย
จากปลายควย โจจับมิวสิคพลิกคว่ำ ควยยาวสี่คล้านเข้าไปในหีจากด้านหลัง
“อ้ากก... เจ็บ!” เธอร้อง ตูดกลมกลิ้งยกสูง เขากะแทกควยลึกและแรง เสียงเนื้อ
กระทบตูดดังต๊บบๆ หีตอดแน่นจนเขาคราง

“โคตรพีต...” เขาก้มลงเลียแผ่นหลัง รอยแผลจากเสือกูกน้ำลายเขาชโลม เขาขยับ
สะโพกเร็วขึ้น มือบีบตูดแน่นจนรอยนิ้วจ้ำแดง
ตัมไม่ยอมอยู่นิ่ง เขาคลานไปด้านหน้า จับหน้าเธอ บังคับปากให้อ้า “ตูดให้ผมหน่อย”
เขาพูด ตันควยเข้าไปในปาก

“อืมม!” เธอครางในลำคอ ลิ้นสัมผัสควยร้อนฉ่า เขาเย็ดปากเธอช้ำๆ น้ำลายไหลเยิ้ม
ตามคาง มือเขาลูบหัวนม บีบแรงจนเธอสะดุ้ง โจเย็ดหีต่อจากด้านหลัง ควยร้อนฉ่า
เข้าออก หีบวมแดงยี่งขึ้นจากแรงกระแทกไม่หยุด

ทั้งสองสลับกันเย็ดมิวสิคต่ออีกนาน ตัมกลับมาเย็ดหีอีกรอบ กระแทกแรงและลึกจน
เด็นท์สั้น เขาดึงผมเธอเบาๆ

“อ้า... เสียว...” เธอคราง หีตอดแน่น เขาเย็ดนานเกือบชั่วโมง ปลดปล่อยน้ำร้อน
เข้าไปในหีอีกรอบ “อ้า!” เธอร้อง ร่างสั่นสะท้าน เขาดึงควยออก น้ำเจียนไหลทะลัก
ลงผ้าใบ โจฉวยโอกาส ตันควยเข้าไปในหีต่อทันที

“อ้ากก... พอแล้ว...” เธอร้อง แต่เขาไม่หยุด เขาเย็ดหีแรงและดุเดือด มือตีตูดเธอเบา
ๆ เสียงดังเพียะๆ หีนำน้ำเจียนผสมน้ำรัก เขาเย็ดต่ออีกชั่วโมง จนฉีดน้ำร้อนเข้าไปใน
หี “อ้า!” เธอกรีดร้อง ร่างแทบล้มลง

แต่ตัมและโจยังไม่หมดแรงง่ายๆ ร่างกายที่ผ่านการเดินป่ามานับครั้งไม่ถ้วนทำให้ทั้ง
สองยังลุกไหว ตัมพลิกมิวสิคหงายขึ้น “ผมยังอยากต่อ” เขาพูด ควยแข็งผองาดอีกครั้ง
ตันเข้าไปในหีที่ระบมเต็มที่

“อ้ากก... ไม่ไหวจริงๆ!” เธอร้อง น้ำตาไหลจากความเจ็บและเสียว เขากะแทกช้ำๆ
ก่อนเร่งจังหวะ ลิ้นเลียหน้าอกและคอ กลืนเหงื่อคละคลั่ง เขาเย็ดต่ออีกชั่วโมงครึ่ง
ร่างเขาสั่นเหงื่อโชก ปลดปล่อยน้ำร้อนเข้าไปในหี

“อ้า...” เธอคราง หึดอดแน่นจนแทบขาดใจ

โจตามมา “ครั้งสุดท้ายแล้ว” เขาพูด ดันควยเข้าไปในหีที่บวมแดงฉ่ำน้ำ

“อ้ากก...” เธอร้อง ร่างสั่น เขากะแทกแรงและลึก มือบีบหน้าอก ลั้นเลียรอยแผลที่หลัง เขาเย็ดต่ออีกชั่วโมง ร่างเขาสั่นสะท้านจากความเหนื่อยล้า แต่พลังยังหลงเหลือ เขาฉีดน้ำร้อนเข้าไปในหีครั้งสุดท้าย “อ้า!” เธอกรีตร้อง ร่างลัมลงหมดแรง ต้มและโจหอบหนัก ร่างกายของทั้งสองเปียกเหงื่อเต็มไปด้วยรอยขีดข่วนจากการเคลื่อนไหวในเด็นท์แคบ พวกเขาแทบหมดแรง แต่ความแข็งแกร่งที่ฝึกฝนจากการเดินป่าทำให้ยังลุกขึ้นนั่งได้ มิวลิดคนอนนิ่ง หายใจถี่ ร่างเปลือยเปียกเหงื่อและน้ำรัก หีบวมแดงไหลเยิ้มเต็มผ้าใบ หน้าอกสั่นระริก เธอหลับไปทันทีด้วยความอ่อนล้าเกินขีดจำกัด ต้มและโจมองเธอด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความพึงพอใจ หายใจหนัก “โคตรสุด...” ต้มพูด โจพยักหน้า “ใช่...” ทั้งสองลัมตัวลงนอนข้างเธอ ร่างเบียดชิดกันในเด็นท์ที่เต็มไปด้วยกลิ่นเหงื่อและน้ำรัก

เข้ามาถึง แสงแดดลอดผ่านรอยฉีกของเด็นท์ มิวลิดลุกขึ้น ร่างที่เมื่อคืนยังระบมเต็มไปด้วยรอยข้ำและคราบน้ำรักแห่งกริ่ง ดูเปลี่ยนไปอย่างน่าประหลาด เธอคลานออกจากเด็นท์ หยิบยามที่วางไวใกล้กองไฟ หาสมุนไพรสีเขียวเข้มจากพุ่มไม้ใกล้ๆ บดผสมน้ำจากน้ำตกในขวดไม้ เธอเทน้ำสมุนไพรลงบนร่าง กลิ่นหอมเย็นชะล้างคราบสกปรกและน้ำรัก เมื่อตื่นมา รอยแผลจากกรงเล็บเสือที่หลังและต้นขาแทบหายสนิทแล้ว หัวนมที่เคยแดงช้ำกลับมามีสีอ่อนเกือบปกติ อาการบวมที่หีและตูดยุบลงเกือบหมด แม้แต่รูตูดที่ระบมก็ฟื้นตัวดีราวกับไม่เคยถูกทรมาน น้ำสมุนไพรที่เธอทาลงบนร่างก่อนนอนเมื่อคืน ผสานกับยาหม่องป่าจากต้มที่ลูบไล้รอยแผลที่ขาและหลัง รวมถึงสมุนไพรบดจากโจที่ทาลงหน้าอกและสะโพก ช่วยให้ผิวเธอฟื้นคืนอย่างรวดเร็วเกินคาด การพักผ่อนในเด็นท์แม้จะหนักหน่วง แต่ก็ทำให้ร่างกายได้หยุดพัก และน้ำรักจากทั้งสองที่ซึมอยู่ในตัวเธอราวกับพลังลึกลับ ดูเหมือนจะปลุกบางสิ่งในร่างกายให้เร่งซ่อมแซมตัวเอง เธอถอนหายใจ “ดีขึ้นมากแล้ว...” เสียงของเธอเต็มไปด้วยความโล่งใจ ขณะลูบผิวที่เรียบเนียนเกือบไร้รอย ดวงตาคูโตฉายแววประหลาดใจปนความเข้าใจในพลังที่เธอสัมผัสได้

ต้มและโจตื่นตามมา ต้มสวมกางเกงในที่แห้งแล้ว โจสวมกางเกงขาสั้น ทั้งสองมองมิวลิดที่ยืนเปลือยอาบน้ำสมุนไพร สายตายังร้อนระอุ “เราต้องออกเดินทาง” ต้มพูด เสียงหนักแน่น โจพยักหน้า “แต่ต้องระวังให้มากกว่านี้”

ขณะที่ทั้งสามเก็บเต็นท์และเตรียมตัว ทันใดนั้น เสียงคำรามทุ้มต่ำดังก้องจากป่าลึก ไม่ใช่เสียงเสือ แต่เป็นเสียงที่ลึกและน่าสะพรึงกลัวกว่า ใบไม้สั่นไหวราวมีบางสิ่ง เคลื่อนไหว มีวสิคหยุดชะงัก ดวงตาคูโตสอดสาย “นี่มัน...” เธอพูดเบาๆ ต้มกำมิด แน่น “ไม่ใช่เสือแน่” โจทย์ใจหนัก “ถ้าเสือกลัวสิ่งนี้ เราก็คงต้องระวัง”

ทั้งสามมองหน้ากัน สรุปลงได้ทันทีว่าเสือไม่ลงน้ำหนักไม่ใช่เพราะลงมาไม่ได้ แต่เพราะ มันกลัวบางสิ่งที่ยังซ่อนอยู่ในป่าลึกแถบนี้ ความเงิบเข้าปกคลุม ความรู้สึกอันตรายใหม่ เริ่มก่อตัวในใจของทั้งสาม

ตอนที่ 5: สิ่งลึกลับในเงามืด

แสงแดดยามเช้าสาดส่องผ่านม่านหมอกบางๆ ที่ลอยตัวเหนือน้ำตก มีวสิคนั่งอยู่ริม โขดหิน หยิบยามขึ้นสะพาย ร่างกายของมีวสิคที่เมื่อคืนยังระบมหนักจากฝูงเสือและความตืดอดของต้มกำมิดใจ กลับฟื้นตัวอย่างน่าอัศจรรย์ รอยแผลจากกรงเล็บเสือที่หลังและต้นขาของมีวสิคแทบหายสนิท หვნมที่เคยแดงช้ำกลับมามีสีอ่อนสวยงาม อากาศบวมที่หิและตืดของมีวสิคยุบลงเกือบหมด รูดที่ที่เคยระบมก็เรียบเนียนราวไม่เคยถูกสัมผัส มีวสิคถอนหายใจด้วยความโล่งใจ “ดีขึ้นมากแล้ว...” มีวสิคพูด เสียงนุ่หวานดังเบา มีวสิคลูบผิวที่เรียบเนียนเกือบไร้รอย ดวงตาคูโตของมีวสิคฉายแววของความแข็งแกร่งที่คืนมา

ต้มและโจเดินออกจากเต็นท์ ต้มสวมกางเกงในที่แห้งแล้ว ร่างกายของต้มเปียกเหงื่อจากค่าคืนอันหนักหน่วง โจสวมกางเกงขาสั้น ควยของโจยังปูดนูนใต้ผ้า เล็กน้อย ต้มมองมีวสิคที่นั่งอยู่ “คุณดูดีขึ้นเยอะ” ต้มพูด เสียงทุ้มต่ำ โจพยักหน้า “เหมือนไม่เคยเจ็บเลย” โจพูด มือหยาบกร้านของโจเกาคาง

“เสื้อผ้าคุณแห้งแล้ว” ต้มพูดต่อ ต้มหยิบเสื้อเช็ดบางและกางเกงขาสั้นจากกองผ้าที่ผิงไฟไว้เมื่อคืน ต้มยื่นให้มีวสิค “ใส่เถอะ จะได้เดินทางสะดวก” มีวสิครับเสื้อมา มีวสิคสวมเสื้อเช็ดที่บางเบาคลุมร่าง หน้าอกอวบอิมของมีวสิคดันผ้าตึง หვნมสีอ่อนของมีวสิคยังเด่นชัดใต้เนื้อผ้า มีวสิคสวมกางเกงขาสั้นที่หลวมเล็กน้อย ตูดกลมกลึงของมีวสิคแนบผ้า

โจมองครู่หนึ่ง “เราต้องรีบแล้ว” โจพูด ต้มพยักหน้า “ใช่...” ต้มกล่าว

“เราต้องไปต่อ” มิวสิดพูด มิวสิดบิดผมเปียกออกจากหน้า “สมุนไพรรากไม้ศักดิ์สิทธิ์ น่าจะอยู่ลึกเข้าไปอีก” มิวสิดกล่าว ดวงตาของมิวสิดสอดสายไปรอบๆ ป่าที่ยังเงียบ สงัดแต่เต็มไปด้วยกลิ่นอายลึกลับ ต้มเก็บมิดพรวด

โจม้วนเดินท่อย่างรวดเร็ว “เสร็จแล้ว” โจพูด ทั้งสามเริ่มเดินทางลึกเข้าไปในป่า เสียง น้ำตกค่อยๆ จางหาย เสียงใบไม้เสียดสีกันดังกรอบแกรบใต้ฝ่าเท้า ลมเย็นพัดผ่าน เป็นระยะ รวากับมีบางอย่างจับจ้องอยู่

หลังเดินได้ไม่นาน มิวสิดหยุดชะงักเมื่อเจอร่องรอยแปลกประหลาด—รอยเท้าขนาดใหญ่บนพื้นโคลน ใหญ่กว่าเสือหลายเท่า ช่างๆ กันมีซากกวางที่ถูกฉีกขาด กระดูก แตกกระจาย เลือดแห้งเกรอะ

“นี่ไม่ใช่ฝีมือเสือ...” มิวสิดพูดเบาๆ มือของมิวสิดแตะลูกปะคำในยาม ดวงตาคู่โตของ มิวสิดสอดสายไปรอบๆ

ต้มกำมิดแน่น “บางอย่างใหญ่กว่านั้นแน่” ต้มพูด

โจหายใจหนัก “แล้วที่เสือกลัวเมื่อคืน...” โจพูด มือของโจวางบนเป็ราวพร้อมหยิบ อาวุธ

มิวสิดรู้สึกถึงพลังบางอย่างในอากาศ “มันใกล้แล้ว...” มิวสิดพูด มิวสิดหยิบลูกปะคำ ออกมา มิวสิดร้ายคาถาเบาๆ

“ด้วยพลังแห่งป่า ข้าขอเห็นสิ่งที่ซ่อนอยู่...” ลูกปะคำส่องแสงวาบสีเขียวเข้ม แต่ ทันใดนั้น ลมเย็นพัดแรง ใบไม้รอบตัวสั่นไหว ลูกปะคำดับลงทันที “มีอะไรชัดขวาง” มิวสิดพูด เสียงดังครี๊ด

“มันแข็งแกร่งกว่าที่คิด” มิวสิดกล่าว ดวงตาของมิวสิดฉายแววระวัง

“เราไม่มีเวลาพัก” ต้มพูด ต้มยกมิดขึ้นสำรวจรอบตัว “ถ้ามันตามมา เราต้องเจอรากไม้ ก่อน” โจพยักหน้า

“ทางนี้” โจพูด โจชี้ไปทางพุ่มไม้หนาที่ยังมีร่องรอยรอยเท้าต่อเนื่อง ทั้งสามเร่งฝีเท้า มิวสิควิ่งตามหลัง ต้มตัดกิ่งไม้ที่ขวางทางด้วยมีดพร้า เสียงใบไม้ถูกฟันดังกรึกๆ โจ นำทางด้วยความชำนาญ มือของโจผลักพุ่มไม้หนาออก

ทันใดนั้น เสียงคำรามท่มต่ำดังก้องจากป่าลึก ไม่ใช่เสือ แต่ลึกลับและน่าสะพรึงกลัวกว่า นั้น ใบไม้รอบตัวสั่นสะเทือน ดินใต้เท้าสั่นเล็กน้อย

“อะไรกัน...” มิวสิคพูด หายใจถี่

ต้มหยุดชะงัก

“มันใกล้เข้ามาแล้ว” ต้มพูด ต้มหันไปมองโจ “เร็วเข้า!” โจพยักหน้า “ตามผมมา!” โจ ตะโกน โจวิ่งนำไปทางโค้งของลำธารที่ซ่อนอยู่ในพุ่มไม้ มิวสิควิ่งตาม ดวงตาของมิวสิคจับจ้องไปที่ลูกปะคำ “ถ้าเจอรากไม้ ฉันจะใช้พลัง ทั้งหมด” มิวสิคพูดกับตัวเอง

ต้มหันมามอง “เราจะปกป้องคุณ” ต้มพูด เสียงหนักแน่น

โจชะลอฝีเท้า “เห็นอะไรไหม” โจถาม

มิวสิคสายหน้า “ยัง...” มิวสิคพูด แต่ทันใดนั้น เงาดำขนาดใหญ่เคลื่อนผ่านพุ่มไม้ห่าง ออกไปไม่ถึงสิบเมตร เสียงลมหายใจหนักดังชัดขึ้น

“หนี!” ต้มตะโกน ต้มคว้าแขนของมิวสิค โจวิ่งนำไปข้างหน้า ทั้งสามพุ่งฝ่าพุ่มไม้หนา มิวสิคสะดุดเล็กน้อย แต่ต้มพยุงไว้ “ทนหน่อย!” ต้มพูด เสียงคำรามดังใกล้เข้ามา เรื่อยๆ

โจหันมามอง “ลำธาร! ข้ามไป!” โจตะโกน มิวสิคมองเห็นสายน้ำไหลเชี่ยวด้านหน้า

“น้ำอาจช่วยได้” มิวสิคพูด ทั้งสามกระโจนข้ามลำธาร น้ำเย็นฉ่ำซัดร่างจนเปียก เมื่อถึงฝั่งตรงข้าม เสียงคำรามเจียบลงชั่วขณะ

มิวสิคหอบ “มันหยุด...” มิวสิคพูด ต้มมองไปรอบๆ “แต่มันยังอยู่” ต้มพูด โจชี้ไปข้าง หน้า “ดูนั่น!” โจพูด ต้นไม้โบราณขนาดใหญ่ที่มีรากงอกโผล่พ้นดินปรากฏขึ้น รากสี ขาวนวลเรืองแสงอ่อนๆ

“รากไม้ศักดิ์สิทธิ์!” มิวสิคอุทาน ดวงตาของมิวสิคฉายแววหวัง แต่เสียงคำรามดังขึ้นอีกครั้ง ไกลกว่าที่เคย

“เราต้องรีบ” ต้มพูด ต้มวิ่งไปที่ต้นไม้

มิวสิคตามไป “ฉันจะตัดมัน” มิวสิคพูด มือของมิวสิคหยิบมีดเล็กจากย่าม โฉยยื่นระวัง “เร็วเข้า!” โฉยตะโกน เงาดำเริ่มชัดขึ้น—ร่างสูงใหญ่ที่มีดวงตาแดงฉานปรากฏจากเงามืด

ตอนที่ 6: กีบดักแห่งป่า

น้ำจากลำธารยังหยดจากเสื้อผ้าของมิวสิค ต้ม และโจ ขณะยืนอยู่หน้าต้นไม้โบราณขนาดใหญ่ รากสีขาวนวลที่โผล่พื้นดินเรืองแสงอ่อนๆ

“นี่มันรากไม้ศักดิ์สิทธิ์แน่...” มิวสิคพูด หายใจถี่ ดวงตาคู่โตของมิวสิคฉายแววตื่นเต้นปนหวาดกลัว มิวสิคก้มลง มือของมิวสิคคว้ามีดเล็กจากย่าม “ฉันจะตัดมัน” มิวสิคพูด เสียงหนักแน่น

ต้มยื่นระวัง มือของต้มกำมีดพร้าแน่น “เร็วเข้า!” ต้มตะโกน

โจหมุนตัว “มันมาแล้ว!” โจพูด

เสียงคำรามทุ้มต่ำดังก้องไกลเข้ามา เงาดำขนาดใหญ่ชัดขึ้น—ร่างสูงเกือบสามเมตร ขนสีดำสนิทปกคลุม ดวงตาแดงฉานลุกโชน กรงเล็บยาวแหลมสะท้อนแสง “นั่นมัน...” โจพูด หายใจหนัก มือของโจหยิบไม้เท้าจากพื้น

มิวสิคตัดรากไม้ “เกือบเสร็จ!” มิวสิคพูด มีดเล็กของมิวสิคกรีดราก น้ำสีขาวขุ่นไหลซึม กลิ่นหอมเย็นลอยคละคลุ้ง สิ่งลึกลับคำรามสนั่น ร่างของมันพุ่งออกจากพุ่มไม้

“ระวัง!” ต้มตะโกน ต้มฟันมีดพราใส่กรงเล็บ เสียงโลหะกระทบดังแกร็ง
“แข็งขีบหาย!” ต้มพูด

โจกระทกไม้เท้าที่ขามัน “ไปกันเถอะ!” โจตะโกน

มันคำรามแต่ไม่สะทกสะท้าน

มิวสิดัดรอกไม้เสร็จ “ได้แล้ว!” มิวสิดพูด มิวสิดหยิบรอกไม้ใส่ย่าม

“หนี!” ต้มตะโกน ต้มคว้าแขนของมิวสิด โ
จวิ่งตาม ทั้งสามพุ่งฝ่าพุ่มไม้ สิ่งลึกลับไล่หลัง

เสียงฝีเท้าหนักดังตึงตึง “มันตามมา!” โจพูด

มิวสิดหันมอง “ฉันจะชะลอมัน!” มิวสิดพูด มิวสิดหยิบลูกปะคำ มิวสิดร้ายคาถา “ด้วย
พลังแห่งป่า ข้าขอผูกมัด!”

รอกไม้จากพื้นพันขามัน มันสะดุดล้ม คำรามโกรธ

“ได้ผล!” ต้มพูด แต่รอกไม้คลายออก

“พลังฉันไม่พอ...” มิวสิดพูด

ทั้งสามวิ่งถึงบึงน้ำสีเขียวขุ่น “ข้ามไป!” โจพูด โจกระทโดดลงน้ำ

มิวสิดและต้มตามมา น้ำเย็นชั้ดร่าง แต่สิ่งลึกลับหยุดที่ฝั่ง มันคำรามก่อนก้าวลงน้ำ

“มันข้ามมาได้!” โจตะโกน

“น้ำหยุดมันไม่ได้...” ต้มพูด

มิวสิดมองเห็นหนามแหลมที่ขามัน

“มันมีหนามยึดเกาะ!” มิวสิดพูด

ทั้งสามขึ้นฝั่ง “มันคืออะไรกันแน่...” โจ้พูด

มิวสิคหอบ “อสูรกายป่าโบราณ... ผู้พิทักษ์รากไม้” มิวสิคพูด ดวงตาของมิวสิคฉายแววรู้ “มันจะไม่หยุดจนกว่ารากไม้จะกลับคืน”

ตั้มกำมิด “จันเราต้องฆ่ามัน!” ตั้มพูด

โจ้พยักหน้า “ไม่มีทางเลือก” โจ้พูด

มิวสิคสุดหายใจลึก “ฉันมีพลังสุดท้าย...” มิวสิคพูด มิวสิคหยิบรากไม้จากยาม บดด้วยมือ น้ำขาวขุ่นไหลออก มิวสิคทาลงลูกปะคำ “ด้วยพลังแห่งราชาตามาร ข้าขอเรียกไฟพิพากษา!” มิวสิคร่ายคาถา เสียงดังก้อง แสงสีแดงฉานพุ่งจากลูกปะคำ ไฟลุกโชนกระทบบ้างอสูรกาย มันคำราม ร่างใหม่เกรียมลัมลง

“ตายแล้ว!” โจ้พูด แต่วันยังลอย มันขยับตัว

“ยังไม่ตาย! แค่อสลบไป” ตั้มตะโกน

มิวสิคลัมลง “อ้อ!” มิวสิคร้อง ร่างของมิวสิคสิ้น หายใจถี่ “ฉันใช้พลัง... มากเกินไป...” มิวสิคพูด หีของมิวสิคเปียกฉ่ำ น้ำเจียนแตกกระจายซึมผ่านกางเกงขาสั้น ความร้อนแผ่ทั่วร่าง ดวงตาของมิวสิคฉายแววหิวโหย “ฉัน... ต้องการ...” มิวสิคพูดไม่จบ

ตั้มมองมิวสิค “เกิดอะไรขึ้น!” ตั้มพูด

โจ้เข้าไปใกล้ “เธอไม่ปกติ” โจ้พูด

“พลังนี้... มันเรียกร่อง... ให้ฉันมีเช็ทส์” มิวสิคพูด มิวสิคดึงเสื้อเช็ทขาด “ช่วยฉัน...” มิวสิคร้อง

ตั้มกลืนน้ำลาย “หมายความว่า...” ตั้มพูด

โจ้ถอดกางเกงขาสั้น “ถ้าช่วยได้...” โจ้พูด

ต้มถอดกางเกงใน ควยของต้มแข็งผงด

“เบาๆ นะ” มิวสิคพูด เสียงสั้นปนอ่อน

ต้มดันควยเข้าไปในหีของมิวสิคช้าๆ

“อ้า... เสียว...” มิวสิคคราง หีของมิวสิคตอดแน่น

ต้มขยับสะโพกนุ่มนวล เสียงเนื้อกระทบดังแฉะๆ ต้มเย็ดมิวสิคอย่างรวดเร็วในไม่กี่นาทึ เพราะมันรู้ว่าตอดอนนึกำลังรีบ มันปลดปล่อยน้ำร้อนเข้าไปในหีของมิวสิค

“อ้า...” มิวสิคคราง หีของมิวสิคตอดเบาๆ ต้มดึงควยออก น้ำเจียนไหลเยิ้มออกจากหีของมิวสิคลงโคลน

โจจูบปากของมิวสิค ลิ้นของโจวัดล้นของมิวสิค

“อ้า...” มิวสิคคราง โจดันควยเข้าไปในหีของมิวสิคต่อ

“เสียวมาก...” มิวสิคพูด ร่างของมิวสิคสั้น โจขยับสะโพกอย่างรวดเร็ว เพื่อให้มันเสร็จเร็วที่สุด

“อ้า!” มิวสิคร้อง น้ำเจียนของมิวสิคพุ่งออกอีกครั้ผสมน้ำรักของโจ

มิวสิคลุกขึ้น

“ฉันท้อมแล้ว” มิวสิคพูด มิวสิคหยิบลูกปะคำ

มือของมิวสิคสั้นเล็กน้อยจากพลังที่เพ็งพึน

“ด้วยพลังศักดิ์สิทธิ์ ข้าขอผนึก!”

มิวสิคร่ายคาถา แสงสีขาวพุ่งจากลูกปะคำไปที่อสุรกาย

มันคำรามดังสนั่น ร่างของมันสะบัดตัวหลบ แสงขาวกระทบพื้นโคลน ดินระเบิดกระจาย

“มันเร็วเกินไป!” โจตะโกน

ตั้มวิ่งเข้าไป “จัดการมัน!” ตั้มตะโกน ตั้มยกมิดพรวดฟันใส่ขาของอสุรกาย เสียงโลหะกระทบเกล็ดหนามดังแกร็ง มิดของตั้มสะท้อนกลับ “แข็งเกิน!” ตั้มพูด

อสุรกายตวัดกรงเล็บใส่ตั้ม ตั้มกลิ้งหลบ ร่องเท้าของตั้มฉีกขาด “ชิบหาย!” ตั้มร้อง

โจหยิบไม้เท้า “ผมจะล่อมัน!” โจพูด โจวิ่งไปด้านข้าง

โจดีไม้เท้าที่หัวของอสุรกาย มันคำรามหันมา โจกระโดดถอยหลัง “มาเลย!” โจตะโกน

อสุรกายพุ่งใส่โจ กรงเล็บตะปบพื้นโคลนแตกกระจาย โจล้มลง

“ไกลไป!” โจพูด หายใจหอบ

มิวสิดสุดหายใจลึก “ฉันจะจบมัน!” มิวสิดพูด มิวสิดหยิบรากไม้จากยาม

มิวสิดขว้างด้วยมือ น้ำสีขาวพุ่งไหลออก มิวสิดทาลงลูกปะคำ

“ด้วยพลังแห่งป่าและไฟศักดิ์สิทธิ์ ข้าขอเผาผลาญ!” มิวสิดร้ายคาถา

แสงขาวผสมเปลวไฟแดงพุ่งออกจากลูกปะคำ ไฟลุกโชนกระทบร่างอสุรกาย มันคำราม ร่างของมันลุกไหม้ กลิ่นเนื้อไหม้คละคลุ้ง มันพยายามตะกุกดินดับไฟ แต่ไฟยิ่งลาม “ตายชะ!” มิวสิดตะโกน

อสุรกายล้มลง ดวงตาแดงฉานดับมิด “คราวนี้ตายจริง!” โจพูด

อสุรกายล้มลง ดวงตาแดงฉานดับมิด “คราวนี้ตายจริง!” โจพูด โจลุกขึ้น มองร่างไหม้เกรียมของมัน

ตั้มถอนหายใจ “สุดยอด...” ตั้มพูด ตั้มเดินไปดูใกล้ๆ “มันคืออะไรกันแน่” ตั้มถาม

มิวสิดยิ้ม “อสุรกายพิทักษ์ป่า...” มิวสิดพูด

แต่ทันใดนั้น ร่างของมิวสิคสั่นสะท้าน มิวสิคนั่งลง “พลังของฉัน... กำลังตีกลับ” มิวสิคพูด หายใจถี่ ดวงตาของมิวสิคฉายแววหิวโหย หีของมิวสิคเปียกฉ่ำอีกครั้ง น้ำเงียนซึมผ่านกางเกงขาสั้น ความร้อนแผ่ทั่วร่าง

“ฉัน... ต้องการเช็ก... ..” มิวสิคพูด เสียงสั่น มิวสิคดึงเสื้อเชิ้ตเปิดออกอีกครั้ง

“ฉันต้องได้น้ำเชื้อของผู้ชาย...” มิวสิคร้อง มือของมิวสิคลูบหีตัวเองผ่านผ้า

ตัมมองมิวสิค “อะไรกันอีก!” ตัมพูด

โจขมวดคิ้ว “เธอเป็นแบบนี้อีกแล้ว” โจพูด

“รีบช่วยเธอ!” ตัมตะโกน ตัมถอดกางเกงใน ควยของตัมแข็งผงาด

“เราอยู่ที่นี้นานไม่ได้” ตัมพูด

โจพยักหน้า “ใช่... ฉันได้ยินอะไรแปลกๆ” โจพูด โจถอดกางเกงขาสั้น “ต้องเร็ว!” โจพูด เสียงกรอบแกรบดังจากพุ่มไม้ เงามืดใหม่เคลื่อนไหวในป่า

“... รีบเย็ดฉัน!” มิวสิคร้อง มิวสิคดึงกางเกงขาสั้นลง หีของมิวสิคฉ่ำน้ำเงียน

ตัมดันควยเข้าไปในหีของมิวสิคทันที

“อ้า... เสียว!” มิวสิคคราง หีของมิวสิคตอดแน่น ตัมขยับสะโพกเร็วและแรง เสียงเนื้อกระทบดังแฉะๆ “เร็วเข้า!” มิวสิคพูด

ตัมเย็ดมิวสิคเต็มแรงไม่กี่นาที ตัมปลดปล่อยน้ำร้อนเข้าไปในหีของมิวสิค

“อ้า!” มิวสิคคราง ร่างของมิวสิคสั่น ตัมดึงควยออก น้ำเงียนผสมน้ำเชื้อไหลเยิ้มลงโคลน

โจผล็อกจากตัมออก “ถึงตาผม!” โจพูด โจดันควยเข้าไปในหีของมิวสิคต่อ

“อ้าก... ไซ้!” มิวสิคคราง

โจขยับสะโพกเร็วที่สุด เสียงดังตบๆ “รีบเสิร์ฟ!” โจพูด โจเย็ดมิวสิคไม่ถึงสองนาที โจฉีดน้ำเชื้อเข้าไปในหีของมิวสิค

“อ้า!” มิวสิคร้อง น้ำเงียนของมิวสิคพุ่งออกผสมน้ำรักของโจ

“พลัง... กลับมาแล้ว!” มิวสิคพูด หายใจหอบ โจดึงควยออก น้ำเงียนหยดลงพื้น

“มันมาแล้ว!” ต้มตะโกน เสียงคำรามใหม่ดังจากพุ่มไม้ เงามืดสูงใหญ่กว่าเดิมเคลื่อนมาใกล้

มิวสิคลุกขึ้น “ฉันท้อม!” มิวสิคพูด มิวสิคหยิบลูกปะคำ

“เราต้องหนี!” โจพูด “ใช่!” ต้มพูด ต้มคว้าแขนของมิวสิค “ไปทางนี้!” ต้มตะโกน ทั้งสามวิ่งฝ่าป่า เงามืดตามหลัง เสียงฝีเท้าหนักดังใกล้เข้ามา

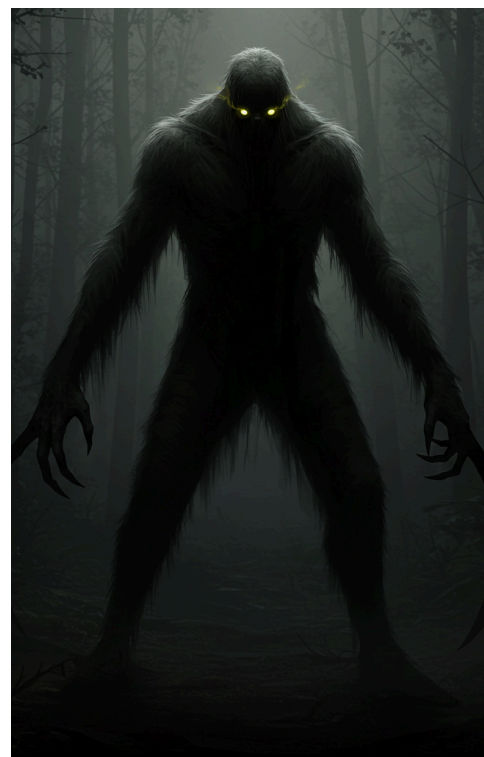
ตอนที่ 7: อสุรกายแห่งเงามืด

มิวสิค ต้ม และโจวิ่งฝ่าป่าด้วยความเร็วจนขาของมิวสิคสั่น

“เร็วเข้า!” ต้มตะโกน เสียงฝีเท้าหนักของเงามืดใหม่ดังใกล้เข้ามา ต้นไม้รอบข้างสั่นสะเทือน

“มันใหญ่กว่าตัวเมื่อกี้!” โจพูด หายใจหอบ โจหันมองเห็นเงาดำสูงเกือบห้าเมตร ขนสีเทาหม่นปกคลุมร่าง ดวงตาสีเหลืองเรืองแสง กรงเล็บยาวโค้งราวเคียว

มิวสิคหยุดวิ่ง “ฉันท้อมมัน!” มิวสิคพูด มิวสิคหยิบลูกปะคำ “ด้วยพลังแห่งราชาตามาร ข้าขอเรียกไฟพิพากษา!” มิวสิคร่ายคาถา แสงแดงฉานพุ่งจากลูกปะคำ ไฟลุกโชน กระทบร่างสัตว์ประหลาด มันคำราม ร่างสะบัดตัวหลบ ไฟเผาไหม้ขนบางส่วน

“ไม่ตาย!” โจตะโกน มันพุ่งมาด้วยความเร็ว หางยาวเต็มไปด้วยหนามแหลมแกว่งไปมา

“หนี!” ตัมตะโกน ตัมคว้าแขนของมิวสิค แต่ร่างของมิวสิคสั้น

“อ้า!” มิวสิคร้อง หีของมิวสิคเป็ยกฉ่า น้ำเงียนไหลเยิ้มผ่านกางเกงขาสั้น

“พลัง... ตีกลับอีกแล้ว...” มิวสิคพูด ดวงตาของมิวสิคฉายแววหิวโหย

“ฉัน... อยากมีเช็ก...” มิวสิคร้อง

ตัมมองมิวสิค “ตอนนี้เธอ!” ตัมพูด

โจหอบ “มันตามมาแล้ว!” โจพูด

สัตว์ประหลาดคาราม กรงเล็บตวัดใส่ตัม

ตัมกลิ้งหลบ แต่ล้มลง “ชิบหาย!” ตัมร้อง

โจยกไม้เท้า “ผมจะล่อมัน!” โจพูด โจวิ่งเข้าไปตีที่ขาของมัน เสียงไม้กระทบเกล็ดหนามดังตึก แต่สัตว์ประหลาดสะบัดหางยาวตอบโต้ โจถูกหางตวัดเข้าที่ลำตัว “อ้าก!” โจร้อง ร่างของโจกระเด็นไปกระแทกต้นไม้ แรงปะทะทำให้กิ่งหักกระจาย โจล้มลงนอนหอบ

มิวสิคพยายามลุก “ช่วยฉัน...” มิวสิคร้อง แต่สัตว์ประหลาดคว้ามิวสิคด้วยกรงเล็บ

“มิวสิค!” ตัมตะโกน ตัมวิ่งตาม

แต่สัตว์ประหลาดกระโจนหายเข้าไปในพุ่มไม้หนา

“มันพาเธอไป!” โจพูด โจลุกขึ้น

“ตามไป!” ตัมพูด

ในเงามืดของป่า สัตว์ประหลาดไม่วางมิวสิคลง มันสูงเกือบห้าเมตร กล้ามเนื้อปูดโปน
ขนสีเทาหม่นปกคลุมร่าง คอยของมันยาวเกือบเมตร หน้าเท่าแขนคน ผงาดแข็งราว
ท่อนไม้ มันยกมิวสิคขึ้นด้วยมือข้างเดียว ร่างของมิวสิคห้อยต่อง่า

“อ้า... ปล่อย!” มิวสิคร้อง

มันฉีกกางเกงขาสั้นของมิวสิคขาดด้วยกรงเล็บของมัน

“อ้าก!” มิวสิคร้องลั่น

สัตว์ประหลาดจับขาของมิวสิคกางออกกว้างสุด มันคำรามต่ำ ดวงตาสีเหลืองเรือง
แสงจ้องมิวสิคด้วยความหิวกระหาย มันดันคอยใหญ่ยักษ์เข้าไปในหีของมิวสิคอย่าง
แรง

“อ้ากก... เจ็บ!” มิวสิคร้อง หีของมิวสิคฉีกขาดเล็กน้อย เลือดไหลซึมผสมน้ำเจียน
ท้องของมิวสิคนูนสูงจากขนาดคอยที่ใหญ่เกินไป

“อ้าก... ไม่ไหว!” มิวสิคร้อง มันขยับสะโพกหนักหน่วง เสียงเนื้อกระทบดังต๊อบๆ ร่าง
ของมิวสิคกระแทกขึ้นลงในกรงเล็บราวกับของเล่น

มันไม่หยุด มันจับมิวสิคพลิกคว่ำหน้า กรงเล็บข่วนหลังของมิวสิคเป็นรอยยาว

“อ้าก!” มิวสิคร้อง มันดันคอยเข้าไปในหีของมิวสิคจากด้านหลัง
ท้องของมิวสิคนูนออกอีกครั้ง

“อ้า... เจ็บ...” มิวสิคราง ความเจ็บท่วมท้นจนน้ำตาไหล

มันวัดหางที่เต็มไปด้วยหนามติตูดของมิวสิค “อ้ากก!” มิวสิคร้อง รอยแดงปรากฏเต็ม
กัน

มันเย็ดมิวสิคนานนับชั่วโมง เสียงคำรามของมันดังก้อง น้ำลายเหนียวหยดลงหน้า
ของมิวสิค

“หยุด... ได้แล้ว...” มิวสิคร้อง แต่พลังในร่างของมิวสิคค่อยๆ ฟุ้งจากน้ำเจียนที่ไหล
ไม่หยุด

สัตว์ประหลาดจับมิวสิคยกสูงขึ้น มันใช้กรงเล็บบีบหน้าอกของมิวสิคแน่น

“อ้าก... ปรวด!” มิวสิคร้อง หัวนมของมิวสิกแดงซ้ำ มันดันควยลึกสุดจนมิวสิครู้สึก เหมือนอวัยวะภายในจะแตก

“อ้ากก... ตายแล้ว...” มิวสิคร้อง ร่างของมิวสิกเกร็งแน่น หายใจแทบไม่ออก มัน ค่ำรามดั่งลั่น ปลดปล่อยน้ำเชื้อร้อนเข้าไปในหีของมิวสิก น้ำเชื้อปริมาณมหาศาลพุ่ง จนท้องของมิวสิกป่องเหมือนตั้งท้อง

“อ้า!” มิวสิคร้อง ร่างสั่นสะท้าน น้ำเชื้อล้นไหลทะลักลงขาและพื้นโคลน

พลังของมิวสิกพุ่งสูงสุด “ตาย... ชะ!” มิวสิกดะโกน

มิวสิควางมือทั้งสองที่กลางหน้าอกของเธอ ดวงตาของมิวสิกเรืองแสงขาว มิวสิกรวบรวมพลังจากส่วนลึกในร่างกาย “ด้วยพลังสูงสุดแห่งเทพ ข้าขอปลดปล่อยแสง พิสุทธิ์!” มิวสิคร่ายคาถา แสงสีขาวเจิดจ้าพุ่งออกจากหน้าอกของมิวสิก ไฟแดงปน ทองล้อมรอบพลังนั้น มันพุ่งตรงไปที่สัตว์ประหลาด มันค่ำรามดั่งลั่น ร่างของมันลุก ไหม้จากภายใน แสงเจาะทะลุร่างมันจนแตกกระจายเป็นเสียง “อ้ากก!” มันร้องครั้งสุดท้าย มันปล่อยมิวสิคหล่นลงพื้นโคลน ร่างของมันล้มลงนิ่งเป็นถ้ำถ่าน

“ตายแล้ว...” มิวสิคพูด มิวสิคลุกขึ้นช้าๆ หีของมิวสิคบวมแดงฉ่ำน้ำเชื้อ หลังและตูด เต็มไปด้วยรอยข่วนและรอยดี ท้องยังป่องเล็กน้อยจากน้ำเชื้อที่ค้างอยู่

ตัมและโจวิ่งมาถึง “มิวสิค!” ตัมตะโกน โจมองกองเถ้าของสัตว์ประหลาด

“เธอทำได้ยังไง...” โจพูด มิวสิคหอบ “... เย็ดฉัน... ทรมานฉัน...” มิวสิคพูด

ร่างของมิวสิคสิ้นแรงขึ้น “พลังสูงสุด... มันตีกลับแล้ว...” มิวสิคพูด ดวงตาของมิวสิค ฉายแววหิวโหยสุดขีด หีของมิวสิคเปียกฉ่ำอีกครั้ง น้ำเจียนไหลเยิ้ม

“ฉัน... อยากมีเช็ก... หนักมาก...” มิวสิคร้อง มือของมิวสิคลูบหีตัวเองผ่านรอยฉีก ขาด

ตัมกลืนน้ำลาย “ตกลง...” ตัมพูด ตัมถอดกางเกงใน ควยของตัมแข็งผองาด

“รีบหน่อย!” โจพูด โจถอดกางเกงขาสั้น ตัมดันควยเข้าไปในหีของมิวสิค

“อ้า... เสียว...” มิวสิคคราง หีของมิวสิคตอดแน่น ตัมเย็ดมิวสิคเร็วๆ ไม่กี่นาที ปลดปล่อยน้ำร้อน “อ้า!” มิวสิคคราง ตัมดึงควยออก

ใจต่อทันที “เสร็จเร็ว!” โจ้พูด โจดันควยเข้าไปในหีของมิวสิค

“อ้า... ดี!” มิวสิคคราง โจอืดเร็วและแรง สองนาทิจอดน้ำเชื้อ

“อ้า!” มิวสิคร้อง “พลัง... เต็มแล้ว...” มิวสิคพูด หายใจหอบ น้ำเจียนผสมน้ำเชื้อไหลเยิ้ม

“เราต้องไปต่อ” ตัมพูด มิวสิคลุกขึ้น “ใช่... ปลายทางไม่ปลอดภัย” มิวสิคพูด มิวสิค ตัม และโจมองหน้ากัน เสียงลมพัดผ่าน เสียงกรอบแกรบยังดังอยู่ไกลๆ

.....

ตอนที่ 8: การหลบหนีจากเงามืด

แสงแดดยามบ่ายสาดส่องผ่านม่านหมอกหนาที่ปกคลุมป่าอาถรรพ์ มิวสิคยืนหอบอยู่ข้างกองเก้าอี้ถ่านของอสุรกายแห่งเงามืดที่เพิ่งล้มลง รากไม้ศักดิ์สิทธิ์อยู่ในยามสีขาวที่เธอทอดแนบ ดวงตาคู่โตของเธอสอดส่ายไปรอบๆ ร่างเปลือยเปื้อนโคลนและคราบน้ำเชื้อจากอสุรกายยังสั่นระริกจากพลังที่ระเบิดออกไปเมื่อครู่ ตัมและโจมองอยู่ใกล้ๆ มองเธอด้วยสายตาที่ผสมความหวังใยและความเหนื่อยล้า

“เราได้รากไม้แล้ว... ต้องรีบออกจากที่นี่” มิวสิคพูด เสียงนุ่มหวานแฝงความมุ่งมั่น เธอหยิบเสื้อเชิ้ตบางที่ขาดวินจากพื้นมาสวมชั่วคราว ผ้าบางแนบเนื้อเปียกเหนียว โชว์หน้าอกอวบอิมและหัวนมสีอ่อนที่ดั่งชั้นจากความหนาว กางเกงขาสั้นขาดวินเผยต้นขาเรียวขาวที่เต็มไปด้วยรอยขีดข่วน

ตัมกำมิดพรั่นแน่น หายใจหนัก “ปานี้ยังไม่ยอมปล่อยเราไปง่ายๆ ผมได้ยินอะไรเคลื่อนไหว” เขาหันมองไปรอบๆ เสียงกรอบแกรบจากพุ่มไม้ดังใกล้เข้ามาเรื่อยๆ ราวมีบางสิ่งตามล่า

โจสะพายเป้ขึ้นไหล่ “ใช่... มันเหมือนป่าทั้งป่ากำลังตื่นขึ้น” เขาพูด สายตาจับจ้อง สะโพกกลมกลิ้งของมิวสิกที่แต่งกระเพื่อมใต้ขอบเสื้อชาดวิน แต่ใบหน้าเขายังคง ดิ่งเครียด

มิวสิกสุดหายใจลึก หยิบลูกปะคำจากย่าม “ฉันจะหาทางออก” เธอร้ายคาถาเบาๆ “ด้วยพลังแห่งป่า ข้าขอเห็นเส้นทาง!” ลูกปะคำส่องแสงวาบสีเขียวเข้ม ชี้ไปทางทิศ ตะวันตกที่ลำธารสายใหญ่ซ่อนอยู่ในพุ่มไม้หนาที่บ เธอยิ้มบางๆ “ทางนั้น... ลำธารจะ พาเราออกไป”

“ไปกันเถอะ!” ต้มตะโกน เขานำหน้าวิ่งฝ่าพุ่มไม้ ไข่มืดพร้าตัดกิ่งไม้ที่ขวางทาง เสียง ใบไม้ถูกฟันดังกรึ๊กๆ โจดตามหลัง ช่วยพยุงมิวสิกที่ยังเดินเซจากความเหนื่อยล้า เสื้อ เขัดบางของเธอเปียกเหงื่อแฉะเนื้อ โข้วสวนโค้งชวนฝัน แต่ทั้งสามไม่มีเวลาคิดถึง อะไรนอกจากการหนี

เสียงกรอบแกรบตามหลังดังใกล้ขึ้น พร้อมกับเสียงคำรามทุ้มต่ำที่สั่นสะเทือนพื้นดิน “มันคืออะไรกัน!” โจดตะโกน หายใจหอบ เขาหันมองเห็นเงาดำขนาดใหญ่เคลื่อนผ่าน พุ่มไม้ แต่ยังไม่เผยตัว

“ป่ากำลังส่งอะไรบางอย่างมา... เราต้องถึงลำธารก่อนมันตามทัน!” มิวสิกพูด ดวงตา คุโตสอดสายไปรอบๆ เธอกัดฟันแน่น รวบรวมพลังที่เหลือ

หลังจากวิ่งฝ่าพุ่มไม้ได้ไม่นาน พวกเขามาถึงลำธารกว้าง น้ำไหลเชี่ยวกรากสะท้อน แสงแดดระยิบระยับ แต่ทันใดนั้น เถาวัลย์สีเขียวเข้มพุ่งขึ้นจากพื้นดินราวมีชีวิต หนาม แหลมเล็กๆ ปกคลุมเต็มลำเถา มันพุ่งใส่ขาของต้ม “ชิบหาย!” เขาร้อง ฟันมืดพร้าตัด เถาวัลย์ขาด แต่เถาเส้นใหม่พุ่งมาอีกไม่หยุด

“ระวัง!” โจดตะโกน เขากระโดดถอยหลัง แต่เถาวัลย์พุ่งพันรอบข้อเท้ามิวสิกทันที

“อ้าก!” เธอร้อง ร่างถูกดึงลงพื้น หนามเล็กๆ ที่มผิวหนังเนียนของเธอ เลือดซึมเป็นจุด แดงๆ ที่ขาและต้นขา

ต้มหันกลับมา “มิวสิก!” เขาคำราม ฟันเถาวัลย์ที่พันเธอขาดเป็นเสียงๆ โจวิ่งมาช่วย ดึงเธอขึ้น “ทนหน่อย!” เขาพูด มือหยาบกร้านสัมผัสสะโพกเปียกเหงื่อของเธอ ความ อบอุ่นจากผิวเธอทำให้เขากลืนน้ำลาย แต่สถานการณ์บังคับให้ไฟก็ส

ทันใดนั้น ผุ่่นกป่าสีด้าสนิทพุงลงมาจากยอดไม้ เสียงร้องแหลมดั่งก้อง ดวงตาแดง
ฉานราวถูกครอบงำ มันพุงจิกตัมและโจ “อ้าก!” ตัมร้อง ไข่มืดพรวดักลับ นกตัวหนึ่ง
ร่วงลง แต่ผุ่่นกยังพุงมาไม่หยุด โจยกเป้ขึ้นป้องกันหน้า “มันเยอะเกินไป!” เขา
ตะโกน เสียงนกรืดร้องผสมกับคำรามจากเงามืดที่ใกล้เข้ามา

มิวสิคลุกขึ้นยืน “ฉันจะจัดการ!” เธอหยิบรากไม้ศักดิ์สิทธิ์จากยาม บดด้วยมือจนน้ำสี
ขาวขุ่นไหลออก เธอทาลงลูกปะคำ “ด้วยพลังแห่งป่า ข้าขอสร้างเกราะ!” เธอร้าย
คาถา แสงสีเขียวเข้มพุงออกจากลูกปะคำ สร้างเกราะโปร่งแสงล้อมรอบทั้งสาม ผุ่่น
นกชนเกราะแล้วร่วงลงพื้นเป็นสิบๆ ตัว เถาวัลย์หดกลับลงดินราวกลัวพลังนั้น เธอถอน
หายใจ

“ได้ผล...” แต่ร่างของเธอยังแข็งแกร่ง ไม่มีพลังดักลับมากวนใจ
“ไปต่อ!” ตัมตะโกน เขาริ่งนำไปที่ขอบลำธาร โจพุงมิวสิคตามหลัง เสียงคำรามดั่ง
ใกล้เข้ามาเรื่อยๆ เงาด้าขนาดใหญ่เคลื่อนผ่านพุ่มไม้ด้านหลัง แต่ยังไม่เผยตัวชัดเจน
ทั้งสามยืนอยู่หน้าลำธารกว้าง น้ำไหลเขียวเกินกว่าจะข้ามได้โดยง่าย มิวสิคมองไป
รอบๆ “เราต้องข้ามไป... แต่ถ้าลงน้ำตอนนี้ เราจะจม!” เธอพูด หายใจถี่ ดวงตาคู่โต
ฉายแววตั้งเครียด

ตัมมองไปที่ฝั่งตรงข้าม “มีโขดหินอยู่ใกล้ๆ ถ้าเราข้ามไปได้...” เขาชี้ไปที่ก้อนหินที่
โผล่พ้นน้ำ แต่ระยะห่างดูอันตราย

โจหันมองมิวสิค “คุณทำอะไรได้ไหม” เขาถาม เสียงกรอบแกรบดั่งใกล้เข้ามา หมอก
หนาเริ่มยื่นออกจากป่าด้านหลังราวกำแพงมืด

มิวสิคสุดหายใจลึก “ฉันจะไข่มืดทำอะไรได้... แต่ต้องระวัง” เธอหยิบรากไม้ศักดิ์สิทธิ์
ผสมลูกปะคำ “ด้วยพลังศักดิ์สิทธิ์แห่งป่า ข้าขอสร้างสะพานแสง!” เธอร้ายคาถาด้วย
เสียงดั่งก้อง แสงสีขาวเจิดจ้าพุงออกจากลูกปะคำ สร้างสะพานแสงบางๆ พาดข้าม
ลำธาร น้ำเขียวยังคงชัดด้านล่าง แต่สะพานดูมั่นคง “เร็ว!” เธอตะโกน

ตัมวิ่งข้ามไปก่อน โจตามหลัง มิวสิคก้าวขึ้นสะพานเป็นคนสุดท้าย แต่เมื่อเธอถึงกลาง
ทาง พลังดักลับระเบิดออก ร่างของเธอสิ้นสะท้าน หีฉ่าน้ำเจียนไหลเยิ้มลงขา ความ
ร้อนแผ่ซ่านทั่วร่าง “อ้า... ไม่ไหวแล้ว!” เธอคราง ล้มลงคุกเข่าบนสะพานแสงที่เริ่มสั่น
คลอน น้ำเขียวด้านล่างกระเซ็นขึ้นมาเปียกขาขาขาวเนียนของเธอ

“มิวสิค!” ต้มตะโกน เขาหันกลับมาเห็นเธอเกือบร่วงลงน้ำ สะพานแสงสีนํ้าแรงขึ้น แสงสีขาวยิ่งแตกกระจาย

“พลังดีกลับ... ฉันใช้พลังมากเกินไป!” มิวสิคร้อง ดวงตาคู่โตคลอหยาดน้ำตา หายใจถี่ “ช่วยฉัน... รีบยึดฉัน!” เสียงเธอสิ้นปณอัน ร่างเปียกเหงื่อทรุดลง เลื้อยเข็ดบางแนบเนื้อ โข่วหน้าอกอวบอิมที่แดงกระเพื่อม โจอหันมองต้ม “ผมจัดการเอง! คุณวิ่งไปก่อน!” เขาตะโกน ต้มพยักหน้า “เร็วเข้า!” เขาตอบ แล้ววิ่งต่อไปถึงฝั่งตรงข้าม

โจคลานกลับมาบนสะพาน “ทนหน่อยนะ!” เขาพูด สายตาร้อนฉ่าจับจ้องที่ฉ่าฉ่าของมิวสิคที่เผยออกจากกางเกงขาสั้นขาดรึน เขาคว้าแขนทั้งสองของเธอ ดึงร่างเธอขึ้นในท่าอ้อมแอ้ม—มิวสิคกอดกับโจอยู่ด้านหน้า ขาขาวเนียนถูกยกขึ้นแยกกว้างเกี่ยวกับลำตัวของโจ หีสึขมพู่อ่อนฉ่าฉ่าเนียนเผยออกเต็มตา “อ้อ... อะไรงั้น!” เธอร้อง แต่ไม่มีแรงขัดขึ้น

“เราต้องไปต่อ!” โจพูด โจเอาควยออกมาจากกางเกงของมัน ควยยาวสีคล้ำแข็ง ผงาด เขาดันควยเข้าไปในหีของมิวสิคทันที “อ้อ... เสียว!” มิวสิคคราง หืดอดแน่นจากความเจ็บปนเสียว โจประคองร่างเธอแน่นด้วยแขนทั้งสอง ขาของเธอเกี่ยวกอดแน่นไปที่ลำตัวของโจ เขาเริ่มวิ่งไปบนสะพานแสงที่สั่นคลอน พร้อมกับขยับสะโพกเย็ดเธอไปด้วย

“อ้อ... แรงกว่านี้!” มิวสิคร้อง เสียงเนื้อกระทบดังแฉะๆ ผสมกับจิ้งหหวะผีเท้าของโจที่กระทบสะพาน หีของเธอตอดควยแน่นทุกครั้งที่เขากระแทก สะพานสีนํ้าแรงขึ้น น้ำกระเซ็นจากด้านล่าง “เร็ว... เสรีจเร็ว!” เธอคราง หายใจถี่ ร่างแดงกระเพื่อมในอ้อมแขนเขา

โจหอบหนัก “อ้อ... ไกลแล้ว!” เขาเย็ดเต็มแรงขณะวิ่ง ควยกระแทกหีสึกและเร็ว ไม่กี่ก้าวเขาก็ฉีดน้ำเชื้อร้อนเข้าไป

“อ้อ!” มิวสิคร้อง หืดอดเบาๆ น้ำเนียนผสมน้ำรักรไหลเยิ้มลงสะพาน โจดึงควยออก ร่างของเธอสิ้นสะท้าน พลังฟื้นคืนทันที สะพานแสงเริ่มแตกกระจาย แสงสีขาวยิ่งวาบ โจอ้อมมิวสิคกระโดดไปข้างหน้าด้วยแรงทั้งหมดที่เหลือ ทั้งสองล้มกลิ้งลงฝั่งตรงข้ามพร้อมต้มทันทีที่สะพานพังทลายลง น้ำกระเซ็นดังสนั่น มิวสิคลุกขึ้น หายใจหอบ “พลัง... กลับมาแล้ว” เธอพูด มือกุมข้อมที่มีรากไม้แน่น

ตั้มนอนหงาย หอบหนัก “เกือบไม่รอด...” เขาพูด มองสะพานที่หายไปในลำธาร

โจลุกขึ้น “เราทำได้... แต่ป่านี้อย่างไม่จบ” เขาพูด เสียงคำรามจากเงามืดดังใกล้เข้ามา
อีกครั้ง หมอกหนาที่ยื่นออกจากป่าดูเหมือนกำแพงที่เคลื่อนเข้ามา

มิวสึดกัดฟัน “ปากำลังปิดตัว... เราต้องไปให้ถึงขอบปากก่อนมันขังเราไว้!” เธอพูด
ดวงตาคู่โตเต็มไปด้วยความมุ่งมั่นแม้ร่างจะอ่อนแรง

ตั้มกำมิดแน่น “ไปกันเถอะ!” เขาตะโกน ลุกขึ้นยืน

โจพยุงมิวสึด “เราจะพาคุณออกไปให้ได้!” เขาพูด สายตายังจับจ้องร่างเปียกน้ำของเธอที่แดงกระเพื่อม

ทั้งสามวิ่งต่อไป หมอกหนาสืบคลานตามหลังราวกำแพงมืด เสียงกรอบแกรบและ
คำรามยังดังก้อง แต่แสงแดดจากโลกภายนอกเริ่มปรากฏรางๆ ข้างหน้า พวกเขายังมี
หวังที่จะรอดพ้นจากป่าอาถรรพ์นี้

.....

ตอนที่ 9: ทางออกสุดท้าย

แสงแดดจากโลกภายนอกส่องรางๆ ผ่านหมอกหนาที่เคลื่อนตัวราวกำแพงมืด มิวสึด
ตั้ม และโจยืนหอบอยู่ฝั่งตรงข้ามลำธาร ร่างของทั้งสามเปียกโชกจากน้ำที่กระเซ็น
ตอนสะพานแสงพังทลาย มิวสึดกุมยามที่มีรากไม้ศักดิ์สิทธิ์แน่น ดวงตาคู่โตสอดสาย
ไปรอบๆ เสือขีดบางขาดวินแนบเนื้อ โข่วหน้าอกอวบอัมและหัวนมสีอ่อนที่ตั้งชันจาก
ความหนาว เผยต้นขาเรียวขาวเต็มไปด้วยรอยขีดข่วนและคราบโคลน

“เราใกล้ถึงขอบป่าแล้ว... แต่หมอกนี้มันผิดปกติ” มิวสึดพูด เสียงนุ่มหวานแฝงความ
ตึงเครียด เธอสัมผัสได้ถึงพลังร้ายที่ยังหลงเหลือในป่า ต้นไม้รอบข้างเริ่มขยับเบาๆ
ราวมีชีวิต เสียงกรอบแกรบดังใกล้เข้ามาอีกครั้ง

ตั้มกำมิดพรั่นไหว หายใจหนัก “มันยังไม่ยอมปล่อยเราไป... ผมได้ยินอะไรตามมา”
เขาหันมองไปด้านหลัง เงาดำขนาดใหญ่เคลื่อนผ่านพุ่มไม้ แต่ยังไม่เผยตัวชัดเจน

โจสะพายเป้แน่น “ปากำลังปิดตัวจริงๆ ถ้าเราช้า เราต้องติดอยู่ในนี้แน่” โจพูด สายตาจับจ้องสะพานกลมกลิ้งของมิวสิกที่แต่งกระเพื่อมใต้ขอบเสื่อขาววัน แต่ใบหน้าเขายังคงตั้งเครียดจากสถานการณ์

มิวสิกหยิบลูกปะคำจากยาม “ฉันจะหาทางออกสุดท้าย” เธอร้ายคาถาเบาๆ “ด้วยพลังแห่งป่า ข้าขอเห็นแสงสว่าง!” ลูกปะคำส่องแสงสีเขียวเข้ม ชี้ไปทางทิศเหนือที่หมอกบางลงเล็กน้อย “ทางนั้น... ต้องมีทางออก!” เธอพูด ดวงตาคลายความกังวลลงบ้าง

“ไปกันเถอะ!” ต้มตะโกน เขานำหน้าวิ่งฝ่าหมอก ใช้มีดพร้าตัดพุ่มไม้ที่ขวางทาง เสียงใบไม้ถูกฟันดังกรึกๆ โจตามหลัง ช่วยพยุงมิวสิกที่เดินเซจากความเหนื่อยล้า เสียงคำรามท่มต่ำสั่นสะเทือนพื้นดินตามหลังมาไม่ห่าง

ทั้งสามวิ่งฝ่าหมอกหนาได้ไม่นาน ภาพลวงตาก็เริ่มปรากฏ ต้มชะงัก เห็นภาพพ่อแม่ที่ตายไปยืนอยู่ข้างหน้า “ต้ม... ทำไมทั้งเรา...” เสียงแหบแห้งดังขึ้น เขากัดฟัน “ไม่จริง!” แล้วฟันมีดผ่านภาพนั้น ภาพแตกสลายเป็นควันดำ

โจหยุดชะงักเมื่อเห็นภาพตัวเองถูกทิ้งให้ตายในป่า “โจ... เจ้าจะไม่รอด...” เสียงกระซิบดังข้างหู เขาสะบัดหน้า “ซิบหาย... อย่ามาหลอกผม!” มิวสิคมองเห็นอาจารย์คงยืนเลือดโชก “มิวสิก... เจ้าทำให้ข้าตาย...” เธอสะดุ้ง แต่ตะโกนลั่น “นี่มันภาพลวงตา! อย่าหยุด!” เสียงเธอดังปลุกสติทั้งสอง

ต้มหันมา “คุณแน่ใจหรือว่าทางนี้ถูก!” เขาถาม หายใจถี่ หมอกหนาขึ้นจนมองเห็นกันแค่เงาร่างๆ

“ลูกปะคำไม่เคยโกหก... ไวใจฉัน!” มิวสิคตอบ เธอกัดฟันแน่น รวบรวมพลังที่เหลือหลังจากฝ่าหมอกและภาพลวงตาได้สักพัก พวกเขาถึงโพรงถ้ำแคบๆ ที่ซ่อนอยู่ใต้รากต้นไม้ใหญ่ รอยแสงแดดลอดออกจากด้านใน

“นี่ไง... ทางออก!” โจตะโกน

ใบหน้าเต็มไปด้วยความหวัง แต่รากไม้หนาที่ยื่นปิดปากถ้ำดูแข็งราวเหล็ก หนามพิษสีเขียวเข้มปกคลุมเต็ม “ซิบหาย... มันปิดทาง!” เขาร้อง

ตัมพันมิดพราใส่รากไม้ “แกร็ก!” เสียงดัง แต่มิดแดงกลับ มีเพียงรอยขีดข่วนเล็กๆ “มัน แข็งเกินไป!” เขาพูด หอบหนัก

มิวสิคมองรากไม้ “นี่คือกับดักสุดท้ายของป่า... ฉันต้องใช้ท่าไม้ตาย” เธอหยิบรากไม้ ศักดิ์สิทธิ์ชั้นสุดท้ายจากยาม—ชั้นเล็กยาวแค่ฝ่ามือ เนื้อไม้สีดำเข้มยังคงมีพลัง วิญญาณหลงเหลือ “ด้วยพลังศักดิ์สิทธิ์แห่งป่า ข้าขอเผาผลาญมันมิด!” เธอบดราก ไม้ด้วยมือ น้ำสีขาวพุ่งไหลออก เธอทาลงลูกปะคำ แล้วร้ายคาถาด้วยเสียงดังก้อง แสงสีขาวเจิดจ้าพุ่งออกจากลูกปะคำ กลายเป็นเปลวไฟศักดิ์สิทธิ์พุ่งใส่รากไม้ที่ปิดถ้ำ

“วูบ!” รากไม้ไหม้ไฟ หนามพิษหุดกลับ เผยปากถ้ำแคบๆ ที่แสงแดดส่องออกมา แต่ ทันใดนั้น พลังตึกลับระเบิดออก ร่างของมิวสิคสิ้นสะท้าน หีฉ่าน้ำเงียนไหลเยิ้มลงหา ความร้อนแผ่ซ่านทั่วร่าง “อ้อ... ไม่ไหวแล้ว!” เธอคราง ล้มลงคุกเข่าบนพื้นโคลน ดวงตาคู่โตคลอหยาดน้ำตา

“มิวสิค!” ตัมตะโกน เขาหันกลับมาเห็นเธอทรุดลง หมอกหนาคืบคลานใกล้เข้ามา เสียงคำรามดังก้องราวอยู่ห่างแค่สิบก้าว

“พลังตึกลับ... ฉันใช้พลังมากเกินไป!” มิวสิคร้อง หายใจถี่ “ช่วยฉัน... รีบเย็ดฉัน!” เสียงเธอสิ้นปนอ่อน ร่างเปียกเหงื่อแดงกระเพื่อม หีสีชมพูอ่อนเผยออกจากเสื้อยืดตัว เล็กที่ขาดวิน

โจตะโกน “ผมจัดการ! ตัม คุณเฝ้าทาง!” เขาวิ่งมาหามิวสิค “ทนหน่อย!” เขาคว้าแขน ทั้งสองของเธอ ดึงร่างเธอขึ้นในท่าอ้อมแดงอีกครั้ง—มิวสิคกอดโจในอ้อมแขนเขา ขา ขาวเนียนถูกยกขึ้นแยกกว้าง หีฉ่าน้ำเงียนเผยออกเต็มตา “อ้อ... รีบ!” เธอร้อง ร่างสิ้น ในอ้อมแขน

ตัมหันไปยืนเฝ้าด้านหลัง “เร็วเข้า! มันใกล้มาแล้ว!” เขาตะโกน มิดพราจ่อพร้อมรับมือ เเงดำที่เคลื่อนไหวเข้ามาในหมอก

โจเอาควยออกมาจากกางเกง ควยยาวสีคล้ำแข็งผงาด “เราต้องไปต่อ!” เขาดันควย เข้าไปในหีของเธอทันที “อ้อ... เสียว!” มิวสิคคราง หึดอดแน่นจากความเจ็บปนเสียว เขาประคองร่างเธอแน่นด้วยแขนทั้งสอง ขาของเธอเกาะไปด้านข้าง แล้วเริ่มวิ่งไป ทางปากถ้ำ พร้อมขยับสะโพกเย็ดเธอไปด้วย

“อ้อ... แรงกว่านี้!” มิวสิคร้อง เสียงเนื้อกระทบดังแฉะๆ ผสมกับจิ้งหหวะฟีเท้าของโจที่ กระทบพื้นโคลน หีของเธอตอดควยแน่นทุกครั้งที่เขากระแทก “เร็ว... เสริจเร็ว!” เธอ

คราง หายใจถี่ ร่างแดงกระเพื่อมในอ้อมแขนเขา หน้าอกอวบอ้อมกระแทกแขนเขาไป
มา

โจหอบหนัก “อ้า... ไกลแล้ว!” เขาเย็ดเต็มแรงขณะวิ่ง คอยกระแทกที่ลึงและเร็ว ไม่ก็
ก้าวเขาก็ฉิดน้ำเชื้อร้อนเข้าไป

“อ้า!” มิวสิคร้อง หืดออดเบาๆ น้ำเจียนผสมน้ำรักไหลเยิ้มลงพื้น โจดิ่งควยออก ร่างของ
เธอสิ้นสะท้าน พลังฟื้นคืนทันที

“ไป!” มิวสิคตะโกน เธอลงจากอ้อมแขนโจ วิ่งนำเข้าไปในโพรงถ้ำแคบๆ ต้มตามหลัง
“ระวัง!” เขาร้อง เมื่อเงาดำในหมอกพุ่งตามมา แต่เข้าไปก้าวเดียว

ทั้งสามมุดผ่านโพรงถ้ำ รากไม้ที่ใหม่ไฟยังส่งกลิ่นควันอ่อนๆ แสงแดดเจิดจ้าสาดส่อง
จากปลายโพรง พวกเขาวิ่งสุดแรง หมอกหนาพยายามยื่นตามเข้ามาในถ้ำ แต่แสง
แดดผลึกมันกลับ โจสะดุดล้ม แต่ต้มดิ่งเขาขึ้น “อย่าหยุด!” เขาตะโกน

ในที่สุด ทั้งสามพุ่งออกจากโพรงถ้ำ ล้มกลิ้งลงบนพื้นหญ้าสีเขียวเข้มนอกป่าอาถรรพ์
แสงแดดยามเย็นส่องลงมาเต็มตา อากาศบริสุทธิ์ปะทะหน้า มิวสิคนอนหงาย หอบ
หนัก “เรา... ออกมาได้แล้ว...” เธอพูด รอยยิ้มอ่อนแรงผุดขึ้นบนใบหน้าเปื้อนโคลน
ต้มนอนบนพื้นหญ้า หายใจหอบ “เกือบไม่รอด... ชิบหายจริงๆ” เขาพูด มองไปที่ปาก
ถ้ำที่หมอกหนาค่อยๆ จางลง

โจล้มตัวลงนอน “เราทำได้... รากไม้ยังอยู่ไหม” เขาถาม หันมองมิวสิค

มิวสิคยกยามขึ้น “อยู่... แต่รากไม้ศักดิ์สิทธิ์หมดแล้ว” เธอพูด เสียงแผ่วเบา “ขึ้น
สุดท้ายเข้าไปเมื่อก็”

ต้มมองไปรอบๆ “รถตู้ของนายธนา น่าจะรออยู่ไม่ไกล... เราเกือบตายเพื่อมัน” เขาพูด
ยิ้มแห้งๆ

มิวสิคลุกขึ้นนั่ง “เพื่อน้องมัน... และเพื่อพิสูจน์ว่าเราทำได้” เธอพูด ดวงตาคูโตฉาย
แววเด็ดเดี่ยว “แต่ป่านี้อย่างไงอะไรไว้ในตัวฉัน...” เธอกุมหน้าอก รู้สึกถึงพลังดีกลับที่
ยังหลงเหลืออ่อนๆ

โจลุกขึ้น “คุณหมายถึงอะไร” เขาถาม สายตาจับจ้องร่างเปื่อยก้ำของเธอ

“เดี๋ยวรู้เอง... ไปกันเถอะ” มิวสิคพูด เธอยืนขึ้น ร่างสูงโปร่งเด่นท่ามกลางแสงแดด รถตู้สีขาวจอดรออยู่ไกลๆ ข้างถนนลูกรัง ทั้งสามเดินไปด้วยความเหนื่อยล้า แต่เต็มไปด้วยความหวัง

ป่าอาถรรพ์เจียบลง เสียงคำรามจางหาย แต่เงามืดที่เคลื่อนไหวในหมอกยังคงมองตามหลังพวกเขาไปเจียบๆ

ตอนที่ 10: การกลับสู่แสงสว่าง

แสงแดดยามเย็นสาดส่องลงบนพื้นหญ้าสีเขียวเข้มนอกป่าอาถรรพ์ มิวสิค ต้ม และโจเดินโซเซไปตามถนนลูกรัง ร่างของทั้งสามเปียกโชกและเต็มไปด้วยโคลน เสื้อเชิ้ตบางขาดวินของมิวสิคแนบเนื้อ โข่วหน้าอกอวบอิมและส่วนโค้งชวนฝัน เผยต้นขาเรียวยาวที่เต็มไปด้วยรอยขีดข่วนและคราบน้ำเจียนแห้งกรัง เธอกุมยามว่างเปล่าแน่น รากไม้ศักดิ์สิทธิ์ชิ้นสุดท้ายถูกใช้ไปในโพรงถ้ำเมื่อครู่

รถตู้สีขาวของนายหนาจอดรออยู่ข้างถนน คนขับหนุ่มหน้าตึ๋นวิ่งลงมา “คุณรอดมาได้! นายหนาสั่งให้ผมรอที่นี่ตั้งแต่เช้า” เขาพูด สายตาจับจ้องร่างเปียกน้ำของมิวสิคอย่างไม่อาจละได้

“พาเราไปหานายหนา... เดี่ยวนี้” มิวสิคพูด เสียงนุ่มหวานแฝงความเหนื่อยล้า เธอยืนรถตู้ ต้มและโจตามหลัง รถเคลื่อนตัวออกไป ทั้งป่าอาถรรพ์ที่เจียบสงบไว้เบื้องหลัง หมอกหนาค่อยๆ จางลงราวยอมจำนน

ระหว่างทาง มิวสิคนั่งหลับตา มีอวางบนยาม เธอรู้สึกถึงพลังบางอย่างที่เปลี่ยนไปในตัว—ความร้อนอ่อนๆ ที่แผ่ซ่านในอกทุกครั้งที่หายใจ ดวงตาคู่โตเปิดขึ้นช้าๆ เธอมองออกไปนอกหน้าต่าง เห็นเงาสะทอนของตัวเองบนกระจก รางๆ เหมือนมีแวมดาสีเขียวเข้มฉายขึ้นในเงานั้น “ป่านั้น... มันฝังอะไรไว้ในฉัน” เธอพึมพำเบาๆ

ต้มนั่งข้างๆ หันมามอง “คุณพูดอะไร” เขาถาม หายใจยังไม่หายหอบ

“ไม่มีอะไร... แค่นี้เอง” มิวสิคตอบ ยิ้มบางๆ เพื่อกลบความกังวล โจรหลับไปแล้ว หัวฟิงเบาๆ กรนเบาๆ

รถตู้มาถึงคฤหาสน์ของนายธนาในเมืองตองคำ แสงไฟจากโคมระย้าส่องสว่าง นายธนา ชายวัยกลางคนผอมสูง รอคอยหน้าประตูด้วยสีหน้าตื่นเต้น “คุณได้รักไม้มาแล้วใช่ไหม!” เขาถาม เสียงสั้น

มิวสิคลงจากรถ “ได้... แต่ใช้หมดไปแล้วในป่า” เธอพูด เดินเข้าไปในคฤหาสน์ ต้มและโจตามหลัง นายธนานำทางไปยังห้องนอนของน้องมัน เด็กสาววัยสิบเจ็ดนอนซดเขียวบนเตียง ผิวขาวซีดราวไรวิญญาณ ลมหายใจแผ่วเบา

“คำสาปยังไม่หาย... คุณช่วยได้ใช่ไหม” นายธนาถาม น้ำตาคลอ

มิวสิคมองน้องมัน “ฉันจะลอง... แม้รักไม้จะหมด แต่พลังในตัวฉันอาจพอ” เธอหยิบลูกปะคำจากยาม “ด้วยพลังแห่งวิญญาณ ข้าขอชำระมลทิน!” เธอร้ายคาถา แสงสีเขียวอ่อนพุ่งจากลูกปะคำลงสู่ร่างน้องมัน รอยดำที่แขนของเด็กสาวค่อยๆ จางลง ลมหายใจเริ่มสม่ำเสมอ ดวงตาคู่เล็กเปิดขึ้นช้าๆ

“พอ...” น้องมันพูดเบาๆ ร่างกายฟื้นคืนสีเลือดฝาด

นายธนาน้ำตาไหล “ขอบคุณ! ขอบคุณมาก!” เขาก้มลงกอดลูกสาวแน่น น้องมันยิ้มอ่อนๆ ร่างกายฟื้นคืนสีเลือดฝาด แล้วเขาหันมามองมิวสิค “ผมจะให้รางวัลเพิ่มเป็นสองเท่า... ไม่ สามเท่า!” เขาพูดด้วยความดีใจ เสียงสั้นจากความตื่นเต้น

มิวสิคยิ้มบางๆ “แค่เห็นเธอหายก็พอแล้ว... แต่ฉันไม่ปฏิเสธรางวัล” เธอพูด ร่างเปื้อนโคลนและเหงื่อที่ยื่นเด่นท่ามกลางแสงไฟในห้อง ต้มและโจหัวเราะเบาๆ มองหน้ากันด้วยความโล่งใจ

นายธนามองทั้งสาม “ดูสภาพพวกคุณสิ... ไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนเถอะ ผมจะให้คนใช้เตรียมทุกอย่าง” เขาพูด แล้วตะโกนเรียกสาวใช้สองคน “พวกคุณมิวสิคไปห้องน้ำชั้นบน ส่วนคุณต้มกับคุณโจไปห้องข้างล่าง เตรียมเสื้อผ้าใหม่ให้ด้วย!”

สาวใช้คนหนึ่งพยักหน้า “ตามหนูมาเลยคะ” เธอพูด มิวสิคเดินตามไป ต้มและโจตามสาวใช้อีกคนไปยังห้องน้ำอีกฝั่งของคฤหาสน์

ในห้องน้ำชั้นบน มิวสิคถอดเสื้อเชิ้ตขาดวันที่เปื้อนโคลนออก โยนลงพื้น ร่างเปลือยเปล่าสะท้อนในกระจก ผิวขาวเนียนเต็มไปด้วยรอยขีดข่วนจางๆ และคราบเหงื่อแห้งกรัง เธอเปิดฝักบัว น้ำอุ่นไหลลงกระทบบผิว “อ้อ...” เธอครางเบาๆ ความเหนื่อยล้าค่อยๆ จางลง เธอใช้สบู่ถูตัว ล้างคราบโคลนและน้ำเงียนที่แห้งติดขาออกจนหมด ผมยาวสีดำเปียกน้ำแนบหลังดูเชื่อกซึ้นอีกเท่าตัว

สาวใช้เคาะประตู “เสื้อผ้าอยู่ตรงนั้นคะ” เธอวางชุดผ้าฝ้ายสีขาวเรียบง่าย—เสื้อแขนยาวและกางเกงขาสั้น—ไว้ที่หน้าห้อง มิวสิคบิดน้ำ เดินออกมาเช็ดตัวด้วยผ้าขนหนู แล้วสวมชุดใหม่ ผ้าฝ้ายบางเบาสบายตัว โอบรัดส่วนโค้งของเธออย่างลงตัว เธอมองตัวเองในกระจก “ดีขึ้นเยอะ...” เธอพูด ยิ้มเล็กๆ

ที่ห้องน้ำชั้นล่าง ตัมและโจอาบนำเสิร์ฟเช่นกัน ตัมสวมเสื้อยืดสีเทาและกางเกงขาสั้นสีดำ ร่างกายอดุสะอาดสะอาดขึ้นมาก โจสวมเสื้อเชิ้ตสีน้ำเงินและกางเกงยีนส์ ผมเปียกบิดไปด้านหลังดูหล่อขึ้นแบบไม่ตั้งใจ ทั้งสองเดินออกมาพบกันที่โถงใหญ่ “รู้สึกเหมือนคนใหม่เลยอะ” โจพูด หัวเราะ

มิวสิคเดินลงมาจากชั้นบน ร่างสะอาดสะอาดในชุดผ้าฝ้ายสีขาวดูสง่างามราวนางพญา ตัมและโจมองตาค้าง “สวยอะ...” ตัมพูดเบาๆ โจพยักหน้าเห็นด้วย

นายหนาเดินมา พร้อมถุงเงินสดใบใหญ่ “นี่คือรางวัล... สามเท่าตามสัญญา” เขาวางถุงลงบนโต๊ะ “และขอบคุณอีกครั้งที่ช่วยลูกสาวผม”

ทั้งสามนั่งลงที่โถงใหญ่ คนใช้ยกน้ำผลไม้และอาหารมาเสิร์ฟ—ข้าวเหนียว ไก่ย่าง และส้มดำ มิวสิคจิบน้ำส้ม มองลูกปะคำในมือ “พลังในตัวฉันเปลี่ยนไป... ฉันสัมผัสได้” เธอพูดเบาๆ

โจมองเธอ ปากเคี้ยวไก่ย่าง “เปลี่ยนยังไง” เขาถาม คิ้วขมวด สายตายังจับจ้องร่างสะอาดสะอาดของมิวสิคในชุดผ้าฝ้ายสีขาว

“ตั้งแต่ใช้รากไม้ครั้งสุดท้าย... มีอะไรบางอย่างฝังอยู่ในตัวฉัน” มิวสิคตอบ เธอกุมหน้าอก ความร้อนอ่อนๆ ยังคงแผ่ซ่าน “มันเหมือนพลังของป่า... หรืออะไรที่มีดีกว่านั้น” เธอหยุดชะงัก มองลูกปะคำในมือ “ฉันต้องคิดให้ออก... ว่ามันคืออะไร” ตัมวางข้าวเหนียว “หมายถึงพลังตึกลับที่ทำให้คุณ... เอ่อ...” เขาหยุดพูด สายตาลุบมองส่วนล่างของเธอใต้กางเกงผ้าฝ้าย

มิวสิกหน้าแดง “ไม่ใช่แค่นั้น... ฉันรู้สึกถึงพลังสามอย่างในตัวฉัน” เธอสูดหายใจลึก อธิบายด้วยน้ำเสียงจริงจัง “อย่างแรก—พลังของเทพ จากลูกปะคำและคาถาที่ อาจารย์คงสอนมา ทุกครั้งที่ใช้ ฉันจะรู้สึกหิวโหย... อารมณ์มันพุ่งขึ้นจนควบคุมยาก” เธอมองตั้มและโจ “พวกคุณเคยเห็นแล้ว”

โจพยักหน้า “ตอนที่คุณร้ายคาถาในป่าแล้วต้อง... เอ่อ... ระบายนะเหรอ” เขาพูด ยิ้ม เจ้าเล่ห์

“ใช่” มิวสิกตอบ “อย่างที่สอง—พลังราชาตามาร พลังนี้ฉันได้มาจากการอุบัติเหตุ ทุกครั้งที่ใช้พลังหนักๆ ฉันต้องการน้ำเชื้อเพื่อฟื้นตัว... มันเหมือนคำสาปที่ผูกติดกับความมืดในตัวฉัน”

ตั้มขมวดคิ้ว “แล้วอันที่สามล่ะ... ที่บอกว่ามาจากรากไม้?”

มิวสิกพยักหน้า “นั่นคือพลังใหม่... ฉันคิดว่ามันมาจากรากไม้ศักดิ์สิทธิ์ที่เราเอามาจากป่า พลังนี้แข็งแกร่ง แต่ทุกครั้งที่ใช้ มันตีกลับ—เหมือนร่างกายถูกบีบให้ปลดปล่อยอะไรบางอย่าง” เธอมองทั้งสอง “ฉันต้องทดสอบ... เพื่อให้แน่ใจ”

โจวางไถ่อย่าง “ทดสอบยังไง” เขาถาม สายตาร้อนฉ่า

“รอฉันแป๊บ” มิวสิกลุกขึ้น เดินไปที่ห้องน้ำใกล้โถงใหญ่ หยิบลูกปะคำออกมา “ฉันรู้จักพลังของเทพและราชาตามารดีแล้ว... แต่พลังใหม่นี้ต้องลอง” เธอพูดกับตัวเอง สูดหายใจลึก มองร่างสะอาดสะอ้านของตัวเองในชุดผ้าฝ้ายสีขาวสะท้อนในกระจก เธอกำลูกปะคำแน่น “ด้วยพลังศักดิ์สิทธิ์แห่งป่า ข้าขอเผยแสง!” เธอร้ายคาถาด้วยน้ำเสียงหนักแน่น แสงสีขาวเจิดจ้าพุ่งออกจากลูกปะคำ รุนแรงและบริสุทธิ์ แต่ทันใดนั้น พลังตีกลับระเบิดออก ร่างของเธอสั่นสะท้าน หีฉ่าน้ำเจียนไหลเยิ้มลงขา ความร้อนผสมความโหยหาพุ่งขึ้นทั่วร่าง “อ้อ... ไม่ไหวแล้ว!” เธอคราง หายใจถี่ ล้มพองอ่างล้างหน้า ดวงตาคู่โตคลอหยาดน้ำตา

“มันรุนแรงกว่าที่คิด... รวมทั้งอารมณ์และความต้องการเข้าไปด้วย” เธอพึมพำ “ตั้ม! โจ! เข้ามา!” เธอตะโกน

ทั้งสองวิ่งเข้ามา “อะไรกัน!” ตั้มถาม แต่เห็นมิวสิกในชุดผ้าฝ้ายเปียกน้ำเจียนที่ขา ก็ชะงัก สายตาร้อนฉ่า

“พลังดีกลับจากรากไม้... มันรุนแรง ช่วยฉัน!” มิวสิคร้อง เสียงสั่นปนอ่อน โจก้า
เข้าไป “ผมจัดการ!” เขาถอดกางเกงยีนส์ลง ควยยาวสีคล้ำแข็งผงาด

“อัมฉันแบบในป่า” มิวสิคสัง โจอพยักหน้า เขาคว้าแขนทั้งสองของเธอ ดึงร่างเธอขึ้น
ในท่าอัมแดง—มิวสิคนอนหงายในอ้อมแขนเขา ขาแยกกว้าง หีน่าน้ำเมยออกใต้
กางเกงผ้าฝ้ายที่เล็กขึ้น “อ้า... รีบ!” เธอร้อง
โจดันควยเข้าไปในหีทันที “อ้า... เสียว!” มิวสิคคราง หืดอดแน่น เขาขยับสะโพกเย็ด
เธอแรงและเร็วขณะยีนอัม “อ้า... ดี!” เธอร้อง หน้าอกแดงกระเพื่อมใต้เสื้อผ้าฝ้าย
ต็มยีนมอง “ถึงตาผมไหม” เขาถาม

“รอแป๊บ!” โจตอบ หอบหนัก “อ้า... เสร็จแล้ว!” เขาฉีกน้ำเชือร่อนเข้าไป “อ้า!” มิวสิค
ร้อง หืดอดเบาๆ น้ำเจียนผสมน้ำรักรไหลเยิ้มลงพื้น โจวางเธอลงช้าๆ ร่างเธอสั่น พลังดี
กลับจางลงอย่างสมบูรณ์

มิวสิคลุกขึ้น หายใจหอบ “พลังจากรากไม้... มันรุนแรงจริงๆ” เธอพูด ยิ้มบางๆ “ดีกลับ
ทั้งอารมณ์และความโหยหาน้ำเชื้อ... แยกกว่านี้คงต้องระวัง” เธอจัดเสื้อผ้าให้เข้าที่
“ขอบคุณทั้งคู่”

ทั้งสามกลับไปที่โถงใหญ่ นายธนาเดินเข้ามา “ผมเตรียมรถตู้ให้แล้ว... และนี่คือ
รางวัล” เขายื่นกระเป๋าใบใหญ่ให้โจ ภายในเต็มไปด้วยเงินสด “ขอบคุณอีกครั้ง” เขา
พูด

มิวสิคนั่งลง “เราช่วยน้องมันได้... ภารกิจนี้จบแล้ว” เธอพูด มองลูกปะคำ “แต่พลัง
ใหม่นี้... มันคือความท้าทายต่อไปของฉัน”

ต็มยิ้ม “ดูท่าจะต้องระวังให้ดี... พลังดีกลับนั้นไม่ธรรมดา”

โจพยักหน้า “เราจะไปกับคุณทุกที่... ช่วยได้ทุกแบบ” เขาพูด ตายิ้มเจ้าเล่ห์

มิวสิคหัวเราะเบาๆ “ดี... ฉันจะต้องการพวกคุณมากขึ้นแน่” เธอลุกขึ้น เดินไปที่กระจก
ใหญ่ในโถง เห็นเงาสะทอนของตัวเอง—ดวงตาเรืองแสงสีเขียวเข้มฉายวาวแล้วหายไป
“ถ้าพลังนี่คือชะตาของฉัน ฉันจะใช้มันให้คุ้ม” เธอพูดกับตัวเอง

ทั้งสามเดินออกจากคฤหาสน์ไปยังรถตู้ ร่างวัลลอยอยู่ในมือโจ มิวสิคหันมองท้องฟ้าที่มีด
ลง ดาวเริ่มปรากฏ “ภารกิจใหม่... รอเราอยู่” เธอพูดเบาๆ รอยยิ้มมั่นใจผุดขึ้นบน
ใบหน้าสะอาดสะอาด
ป่าอาถรรพ์เงียบสงบ ตำนานของหมอผีสาวมิวสิคเริ่มแพร่กระจาย แต่พลังใหม่ที่ฝังใน
ตัวเธอยังคงรอวันเผยตัวอย่างเต็มที่